

สำเนา

ประกาศองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตสุราษฎร์ธานี
องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ครั้งที่ ๒/๒๕๖๘
เรื่อง ประมูลจำหน่ายไม้กระถินเทพาที่ผ่านการรับรองการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน
ตามมาตรฐานสากล แปลงปี ๒๕๖๒ เนื้อที่ ๘๐.๙๘๕ ไร่ สวนป่าเขาไม้แก้ว จังหวัดชุมพร

ด้วยองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตสุราษฎร์ธานี มีความประสงค์ประมูลขายไม้กระถินเทพา ซึ่งได้รับการรับรองการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนตามมาตรฐานสากล สวนป่าเขาไม้แก้ว จังหวัดสุราษฎร์ธานี แปลงปี ๒๕๖๒ เนื้อที่ ๘๐.๙๘๕ ไร่ แบบขายเหมาเป็นไร่ โดยให้ผู้ซื้อเป็นผู้ดำเนินการทำไม้ออกเองด้วย ค่าใช้จ่าย ของผู้ซื้อทั้งสิ้น

ผู้ที่มีความประสงค์จะเข้ายื่นซองประมูล จะต้องยอมรับและปฏิบัติตามรายละเอียดและเงื่อนไขแนบท้ายประกาศนี้ทุกประการ โดยกำหนดยื่นซองใน วันที่ ๑๑ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๖๘ ระหว่างเวลา ๑๐.๐๐ น. ถึงเวลา ๑๑.๐๐ น. ณ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตสุราษฎร์ธานี เลขที่ ๑๔๕ หมู่ที่ ๒ ถนนศรีวิชัย ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี และทำการเปิดซองประมูลพิจารณา ราคา ตามเกณฑ์การพิจารณาราคาใน วันที่ ๑๐ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๖๘ เวลา ๑๑.๓๐ น.

ผู้ที่ประสงค์จะยื่นประมูล สามารถไปดูสถานที่ จำนวน ขนาด คุณภาพไม้ ได้ที่สวนป่าเขาไม้แก้ว หมู่ที่ ๔ ตำบลทุ่งระยะ อำเภอสวี จังหวัดชุมพร โทร. ๐๘-๘๘๙๓-๘๕๒๕ นับตั้งแต่วันประกาศ ในวันและเวลาราชการ และจะต้องยอมรับและปฏิบัติให้เป็นไปตามรายละเอียดข้อกำหนดและเงื่อนไขท้ายประกาศนี้ทุกประการ

ผู้สนใจขอทราบรายละเอียด เงื่อนไข และสามารถติดต่อขอเอกสารการประมูลในราคาชุดละ ๕๐๐.-บาท (ห้าร้อยบาทถ้วน) ได้ที่ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตสุราษฎร์ธานี เลขที่ ๑๔๕ หมู่ที่ ๒ ถนนศรีวิชัย ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี โทร. ๐๘-๘๘๙๓-๘๕๒๕ ในวันและเวลาราชการ ถัดจากวันที่ประกาศ จนถึงวันที่ ๑๐ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๖๘ เวลา ๑๕.๐๐ น.

ผู้สนใจเข้ารับฟังชี้แจงรายละเอียด เงื่อนไข เกี่ยวกับการประมูลจำหน่ายไม้กระถินเทพา ในวันที่ ๑๑ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๖๘ เวลา ๑๐.๐๐ น. ณ ห้องประชุมองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคใต้ เลขที่ ๑๔๕ หมู่ที่ ๒ ถนนศรีวิชัย ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประกาศ ณ วันที่ ๔ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๖๘

(ลงนาม) พรศักดิ์ ช่วยทอง
(นายพรศักดิ์ ช่วยทอง)
ผู้จัดการ
องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตสุราษฎร์ธานี

รายละเอียดเงื่อนไขในการประมูลขายไม้
แนบท้ายประกาศองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตสุราษฎร์ธานี
องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ครั้งที่ ๒/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๔ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๖๘
เรื่อง ประมูลจำหน่ายไม้กระถินเทพาที่ผ่านการรับรองการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน
ตามมาตรฐานสากล แปลงปี ๒๕๖๒ เนื้อที่ ๘๐.๙๘๕ ไร่ สวนป่าเขาไม้แก้ว จังหวัดชุมพร

ผู้ใดประสงค์จะเข้าประมูล ต้องปฏิบัติตามรายละเอียดและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

๑. ผู้มีสิทธิประมูลไม้ตามประกาศฉบับนี้ จะต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- ๑.๑ เป็นบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล
- ๑.๒ ไม่เป็นผู้ได้รับเอกสารสิทธิ หรือความคุ้มครองซึ่งอาจปฏิเสธไม่ขึ้นศาลไทย เว้นแต่รัฐบาลของผู้เข้าประมูลจะได้มีคำสั่งให้สละเอกสารสิทธิและความคุ้มครองนั้น
- ๑.๓ ต้องไม่เป็นผู้เคยถูกพิจารณาแจ้งให้เป็นผู้ละทิ้งงานของทางราชการหรือเป็นผู้ที่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ปฏิเสธการติดต่อค้าขายด้วย
- ๑.๔ ผู้เสนอราคาต้องไม่เป็นผู้มีผลประโยชน์ร่วมกับผู้เสนอราคารายอื่น ณ วันประกาศประมูล หรือไม่เป็นผู้กระทำการอันเป็นการขัดขวางการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม

๒. ผู้ประมูลต้องนำหลักฐานแสดงต่อคณะกรรมการรับของดังนี้

ผู้ประมูลจะต้องเสนอเอกสารหลักฐาน ยื่นมาพร้อมกับซองใบเสนอราคา โดยแยกไว้นอกซองใบเสนอราคาเป็น ๒ ส่วน คือ

๒.๑ บัญชีเอกสารส่วนที่ ๑ อย่างน้อยต้องมีเอกสารดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีผู้ประมูลเป็นนิติบุคคล

ก. ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือห้างหุ้นส่วนจำกัด ให้ยื่นสำเนาหนังสือรับรอง การจดทะเบียนนิติบุคคล บัญชีรายชื่อหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้มีอำนาจควบคุม ที่ได้คัดจากสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท กรมพัฒนาธุรกิจการค้ากระทรวงพาณิชย์ หรือสำนักงานพาณิชย์จังหวัด ซึ่งออกให้ไม่เกิน ๖ เดือน นับถึงวันยื่นของเสนอราคา และสำเนาใบจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ถ้ามี) พร้อมรับรองความถูกต้อง โดยให้ผู้มีอำนาจลงชื่อผูกพันนิติบุคคลนั้นเป็นผู้ลงนามในฐานะผู้ประมูล

ข. บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ให้ยื่นสำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล หนังสือบริคณห์สนธิ บัญชีรายชื่อกรรมการผู้จัดการผู้มีอำนาจควบคุมและบัญชีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ที่ได้คัดจากสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท กรมพัฒนาธุรกิจการค้ากระทรวงพาณิชย์ หรือสำนักงานพาณิชย์จังหวัด ซึ่งออกให้ไม่เกิน ๖ เดือน นับถึงวันยื่นของประมูล พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

(๒) ในกรณีผู้ประมูลเป็นบุคคลธรรมดา หรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล ให้ยื่นสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้ยื่น สำเนาข้อตกลงที่แสดงถึงการเข้าเป็นหุ้นส่วน (ถ้ามี) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้านของผู้เป็นหุ้นส่วน พร้อมทั้งรับรองสำเนาถูกต้อง

/๓) ในกรณี...

(๓) ในกรณีผู้ประมูลเป็นผู้ประมูลร่วมกันในฐานะเป็นผู้ร่วมค้า ให้ยื่นสำเนาสัญญาของการเข้าร่วมค้า สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ร่วมค้า และในกรณีที่ผู้เข้าร่วมค้าฝ่ายใดเป็นบุคคลธรรมดาที่มีเชื้อชาติไทย ก็ให้ยื่นสำเนาหนังสือเดินทาง หรือผู้ร่วมค้าฝ่ายใดเป็นนิติบุคคล ให้ยื่นเอกสารตามที่ระบุไว้ใน ข้อ ๒.๑ (๑) พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

(๔) บัญชีเอกสารส่วนที่ ๑ ทั้งหมดที่ได้ยื่นพร้อมกับซองใบเสนอราคาตามแบบที่แนบท้ายประกาศนี้

ในกรณีที่เอกสารดังกล่าวข้างต้นเป็นภาพถ่ายผู้เข้าร่วมประมูลต้องลงนามรับรองความถูกต้องของภาพถ่ายเอกสารทุกฉบับนี้ด้วยและเมื่อองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตสุราษฎร์ธานีประสงค์ที่จะขอดูต้นฉบับเอกสารเมื่อใด ผู้เข้าร่วมประมูลจะต้องสามารถนำมาให้ดูได้ทันที

๒.๒ บัญชีเอกสารส่วนที่ ๒ อย่างน้อยต้องมีเอกสารดังต่อไปนี้

(๑) หนังสือมอบอำนาจซึ่งปิดอากรแสตมป์ตามกฎหมาย ในกรณีที่ผู้ประมูลมอบอำนาจให้บุคคลอื่นลงนามในใบเสนอราคาแทน

ในกรณีที่มอบอำนาจให้บุคคลอื่นลงนามในใบเสนอราคา ต้องยื่นเอกสารหนังสือมอบอำนาจซึ่งปิดอากรแสตมป์ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด พร้อมทั้งสำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนที่รับรองความถูกต้องของผู้มอบอำนาจ และของผู้รับมอบอำนาจด้วย โดยตัวแทนต้องมีอำนาจทำการเจรจาตกลงเงื่อนไขรายละเอียดต่างๆ แทนผู้เสนอราคาซื้อไม้ล่วงหน้าได้ทุกประการ และมีผลผูกพันเสมือนหนึ่งว่าผู้เสนอราคาได้กระทำด้วยตนเองทั้งสิ้น

(๒) หลักประกันซอง ตาม ข้อ ๓.

๓. การวางหลักประกันซอง

ผู้เข้ายื่นประมูลจะต้องวางเงินประกันซอง เป็นเงิน ๒๘,๐๐๐.-บาท (สองหมื่นแปดพันบาทถ้วน) ในการขอซื้อไม้ตามประกาศ ด้วยเงินสด หรือเช็คเช็ค ของทุกสถาบันการเงิน สั่งจ่ายในนาม “องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตสุราษฎร์ธานี” ขอสงวนสิทธิ์ไม่รับหนังสือค้ำประกันของธนาคาร ยูโอบี จำกัด (มหาชน)

๔. การคืนหลักประกันซอง

ผู้ที่ประมูลไม่ได้ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตสุราษฎร์ธานี จะคืนให้ผู้ประมูล ภายใน ๑๕ วัน นับแต่จากวันที่ได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจจำหน่ายไม้และประกาศผลการจำหน่ายเรียบร้อยแล้ว เว้นแต่ผู้ประมูลรายที่ชนะการประมูล หลักประกันซองทั้งหมดจะโอนเป็นเงินประกันสัญญาในวันทำสัญญาซื้อขาย

การคืนหลักประกันซอง ไม่ว่ากรณีใดๆ จะคืนให้โดยไม่มีดอกเบี้ย

๕. การเสนอราคา

๕.๑ ผู้ประมูลต้องยื่นเสนอราคาตามแบบที่กำหนดไว้ในเอกสารตามประกาศประมูลนี้ โดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้น และจะต้องกรอกข้อความให้ถูกต้องครบถ้วน ลงลายมือชื่อของผู้ประมูลให้ชัดเจน จำนวนเงินที่เสนอต้องระบุตรงกันทั้งตัวเลขและตัวอักษร โดยไม่มีการขีดลบหรือแก้ไข หากมีการขีดลบ ตก เต็ม แก้ไข เปลี่ยนแปลง จะต้องลงลายมือชื่อผู้ประมูล พร้อมประทับตรา (ถ้ามี) กำกับไว้ด้วยทุกแห่ง

/๕.๒ ผู้ประมูล...

๕.๒ ผู้ประมูลจะเสนอราคาต้องเสนอเป็นเงินบาท และเสนอราคาเพียงราคาเดียว โดยเสนอราคาเป็นอัตราต่อไร่ (ราคาเสนอเป็นราคาที่ยังไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีอากรอื่นทั้งปวง) ตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ท้ายใบเสนอราคาให้ถูกต้อง ทั้งนี้ ราคารวมที่เสนอจะต้องตรงกันทั้งตัวเลขและตัวหนังสือ ถ้าตัวเลขและตัวหนังสือไม่ตรงกัน ให้ถือตัวหนังสือเป็นสำคัญ ทั้งนี้ หากประสงค์ที่จะให้ประทับตรารับรองผลิตภัณฑ์ที่ได้มาจากสวนป่าที่มีการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนตามมาตรฐานสากล ให้เสนอราคาที่เพิ่มขึ้นจากราคาที่เสนอข้างต้น เป็นราคาบาทต่อหนึ่งไร่ หลังจากการประมูลสิ้นสุดแล้ว

ราคาที่เสนอจะต้องเสนอกำหนดยื่นราคาไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน นับแต่วันเปิดซองประมูล โดยภายในกำหนดยื่นราคา ผู้ประมูลจะต้องรับผิดชอบราคาที่ตนได้เสนอไว้ และจะถอนการเสนอราคาไม่ได้

๕.๓ ก่อนยื่นซองประมูล ผู้ประมูลควรตรวจสอบร่างสัญญา รายละเอียดการจ้าง ฯลฯ ให้ถี่ถ้วน และเข้าใจเอกสารการประมูลทั้งหมดเสียก่อนที่จะตกลงยื่นซองประมูล ตามเงื่อนไขในเอกสารการประมูล

ทั้งนี้ ผู้ประมูลจะต้องตรวจสอบไม้ที่จะทำออก และพอใจในลักษณะ คุณภาพ และสภาพพื้นที่ตลอดจนสภาพการทำไม้และขนส่งดีแล้ว

๖. การยื่นซองประมูล

๖.๑ นำใบเสนอราคาซองปิดผนึกพร้อมทั้งลงชื่อกำกับรอยผนึกของและเขียนที่มุมซองว่า “ประมูลขายไม้กระถินเทพาฯ ตามประกาศฯ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๔ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๖๘” ยื่นต่อคณะกรรมการรับซองประมูลภายในวัน เวลา ที่ระบุไว้ในประกาศ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๖.๒ ผู้ประมูลจะมายื่นซองด้วยตัวเอง หรือให้ผู้แทนมายื่นก็ได้

๖.๓ ผู้ประมูลจะต้องนำซองประมูล และหลักประกันของยื่นให้คณะกรรมการรับซองประมูลในคราวเดียวกัน

๖.๔ เมื่อคณะกรรมการรับซองแล้ว ผู้ยื่นจะร้องขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อความใดๆ อีกไม่ได้

๖.๕ ผู้ประมูลมีสิทธิยื่นซองประมูลได้เพียง ๑ ซอง

๖.๖ เมื่อพ้นกำหนดเวลายื่นซองที่ระบุไว้ในประกาศ คณะกรรมการจะยุติการรับซองทันที

๗. หลักเกณฑ์การพิจารณา

๗.๑ คณะกรรมการเปิดซองประมูลพิจารณาผู้เสนอราคาสูงสุด และไม่ต่ำกว่าราคาขั้นต่ำที่กำหนดไว้ เอกสารหลักฐานต่างๆ ครบถ้วน และกรอกรายละเอียดในใบเสนอราคาครบถ้วนชัดเจนเป็นผู้ชนะการประมูล หากผู้ประมูลรายใดเอกสารหลักฐานต่างๆ ไม่ครบถ้วน และใบเสนอราคากรอกรายละเอียดไม่ครบถ้วนชัดเจน จะไม่ได้รับการพิจารณา

๗.๒ ถ้าผู้ประมูลหลายรายเสนอราคาที่สูงสุด ในราคาเท่ากันมากกว่าหนึ่งราย ให้ผู้ประมูลเสนอราคาสูงสุดที่เท่ากันทำการยื่นซองประมูลอีกครั้งหนึ่งจนกว่าจะได้ผู้ให้ราคาสูงสุดเพียงรายเดียว

๗.๓ ถ้ามีผู้เข้าประมูลยื่นราคาสูงสุดแล้ว แต่ราคายังไม่เป็นที่พอใจหรือต่ำกว่าราคาขั้นต่ำที่กำหนด คณะกรรมการมีสิทธิเรียกผู้เสนอราคาสูงสุดมาต่อรองราคาได้

๗.๔ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นผู้ประกาศประมูลจำหน่ายไม้ฯ ตามประกาศนี้ คงไว้ซึ่งสิทธิที่จะงดการจำหน่ายก็ได้ ถ้าเป็นการสมควร กรณีมีปัญหาหรือข้อโต้แย้งใดๆ ในประกาศประมูล ให้ถือคำชี้ขาดของผู้อำนวยการองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นที่สุด

/๘. ผลการประมูล...

๘. ผลการประมูล

คณะกรรมการเปิดซองประมูลจะทำการเปิดซองประมูลพิจารณาราคาตามเกณฑ์การพิจารณาในข้อ ๖. ในวันที่ ๑๑ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๖๘ ตั้งแต่เวลา ๑๑.๓๐ น. เป็นต้นไป และแจ้งผลการประมูลอย่างเป็นทางการโดยติดประกาศไว้ ณ สถานที่ประมูล ซึ่งผู้เข้าประมูลจะต้องติดตามดูประกาศผลการประมูลเอง

๙. การชำระเงินและการทำสัญญา

๙.๑ จำนวนเงินที่ต้องชำระตามสัญญาซื้อขาย ให้คำนวณจากอัตราที่ ผู้ประมูลได้เสนอตามใบเสนอราคา บวกค่าภาษีมูลค่าเพิ่ม ๗% อีกส่วนหนึ่งต่างหาก

๙.๒ ผู้ชนะการประมูลจะต้องทำสัญญาซื้อขายโดยแบบสัญญาซื้อขายไม้กระถินเทพาฯ ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ แนบท้ายประกาศฉบับนี้และชำระเงินค่าซื้อไม้บวกค่าภาษีมูลค่าเพิ่ม ๗% อีกส่วนหนึ่งต่างหาก ด้วยเงินสด หรือเช็คธนาคารสั่งจ่าย (แคชเชียร์เช็ค) ของทุกสถาบันการเงิน โดยสั่งจ่ายในนาม “องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตสุราษฎร์ธานี” ขอสงวนสิทธิ์ไม่รับหนังสือค้ำประกันของธนาคาร ยูโอบี จำกัด (มหาชน) ลงวันที่ เดือน ปี ในเช็คให้ตรงกับวันที่ทำสัญญา ซึ่งกำหนดเป็นจำนวนเงินตามจำนวนมูลค่าไม้ตามประมูลได้ บวกค่าภาษีมูลค่าเพิ่ม ๗% อีกส่วนหนึ่งต่างหาก โดยให้ออนเงินประกันของมาเป็นเงินประกันสัญญาภายในกำหนดระยะเวลา ๕ วันทำการ นับแต่วันที่ประกาศผลการประมูล ณ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตสุราษฎร์ธานี เลขที่ ๑๔๕ หมู่ที่ ๒ ถนนศรีวิชัย ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

๙.๓ ในวันทำสัญญาซื้อขาย ผู้ชนะการประมูล (ผู้ซื้อ) จะต้องนำเงินค่าซื้อไม้และค่าภาษีมูลค่าเพิ่ม ๗% อีกส่วนหนึ่งต่างหากมาชำระตามสัญญาซื้อขาย

๙.๔ กรณีที่ผู้ชนะการประมูลไม่ปฏิบัติตามข้อ ๙.๒ - ๙.๓ ให้ถือว่าผู้ชนะการประมูลสละสิทธิในไม้กระถินเทพา ที่ประมูลได้และองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตสุราษฎร์ธานี มีสิทธิริบหลักประกันของ หรือบอกเลิกสัญญาและริบเงินมัดจำค่าซื้อไม้ หรือหลักประกันสัญญา แล้วแต่กรณี และผู้ชนะการประมูลไม่มีสิทธิเรียกร้องใดๆ จากองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

๑๐. การวางหลักประกันสัญญา

ในวันทำสัญญาผู้ซื้อจะต้องนำหลักประกัน (เงินสด หรือหนังสือค้ำประกันธนาคารภายในประเทศ) โดยองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตสุราษฎร์ธานีขอสงวนสิทธิ์ไม่รับหนังสือค้ำประกันของธนาคาร ยูโอบี จำกัด (มหาชน) มามอบให้กับผู้ขาย ซึ่งเท่ากับร้อยละ ๑๐ ของราคาทั้งหมดตามสัญญา

๑๑. กรรมสิทธิ์ในไม้

กรรมสิทธิ์ในไม้ที่ตกลงซื้อขายกันตามสัญญานี้ จะโอนไปยังผู้ซื้อเมื่อผู้ซื้อได้ชำระเงินค่าไม้ตามสัญญานี้ให้กับผู้ขายครบถ้วนแล้ว และผู้ซื้อได้ทำไม้ออกตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญานี้แล้วเท่านั้น

หากผู้ซื้อไม่สามารถทำไม้ออกตามเงื่อนไขที่กำหนดตามสัญญานี้ กรรมสิทธิ์ในไม้ที่ยังไม่ได้ทำออกให้เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ขายทั้งสิ้น

๑๒. การทำไม้ออก

ผู้ซื้อจะต้องทำไม้ออกจากพื้นที่สวนป่าตามสัญญา ให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตสุราษฎร์ธานี มีหนังสือส่งมอบพื้นที่และแจ้งให้ผู้ซื้อเข้าทำไม้แล้วเท่านั้น โดยผู้ซื้อจะต้องทำไม้ออกตามเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ดังนี้

๑๒.๑ ผู้ซื้อจะต้องทำไม้ออกและขนย้ายไม้ทั้งหมดออกจากพื้นที่สวนป่าตามสัญญาข้อ ๑. ไม่ว่าไม้ในพื้นที่ดังกล่าวนั้นจะมีสภาพเป็นอย่างไรก็ตาม โดยให้ผู้ซื้อเป็นผู้ดำเนินการทำไม้ออกเองด้วยค่าใช้จ่ายของผู้ซื้อเองทั้งสิ้น และต้องปฏิบัติตามกฎหมายแรงงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนปฏิบัติตามกฎหมายด้านชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน รวมถึงการจัดการขยะในพื้นที่ทำไม้ และที่พักของคณงานทำไม้ ต้องมีการดำเนินการอย่างถูกสุขลักษณะ

๑๒.๒ ผู้ซื้อจะต้องจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องจักร สัมภาระ รวมทั้งวัสดุและอุปกรณ์ ที่ใช้ในการทำไม้ออก ตลอดจนแรงงาน ที่มีคุณภาพในปริมาณที่เพียงพอกับการดำเนินงาน และถูกต้องตามกฎหมาย โดยผู้ซื้อต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายดังกล่าวเองทั้งสิ้น โดยที่ผู้ขายหรือตัวแทนผู้ขายมีสิทธิ์ตรวจสอบได้ตลอดเวลา หากพบว่าการปฏิบัติไม่ถูกต้อง ให้ผู้ขายหรือตัวแทนผู้ขาย แจ้งให้ผู้ซื้อปฏิบัติให้ถูกต้องโดยทันที

๑๒.๓ ผู้ซื้อจะต้องดำเนินการทำไม้ออกโดยต้องปฏิบัติตามระเบียบ ขั้นตอนของทางราชการอย่างเคร่งครัด

๑๒.๔ ก่อนการเข้าทำไม้ออกผู้ซื้อจะต้องแจ้งให้ผู้ขายทราบล่วงหน้า เพื่อให้ผู้ขายดำเนินการแจ้งการตัดโค่นไม้ตามระเบียบและขั้นตอนของทางราชการ พร้อมส่งมอบเอกสารให้ผู้ขาย ดังนี้

๑๒.๔.๑ ใบอนุญาตให้ම්เลื่อยโซยนต์ (ลช.๓) และ ภาพถ่ายเลื่อยโซยนต์ดังกล่าว (กรณีพื้นที่ทำไม้อยู่นอกเขตการอนุญาตใช้เลื่อยโซยนต์ ให้แนบคำขออนุญาตนำเลื่อยโซยนต์ออกใช้นอกพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตเป็นการชั่วคราวด้วย)

๑๒.๔.๒ รายชื่อคนงานที่จะเข้าดำเนินงานในพื้นที่สวนป่า พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือใบอนุญาตทำงาน (กรณีแรงงานต่างด้าว)

๑๒.๕ ผู้ซื้อจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในค่าฤชาธรรมเนียม ในการยื่นเรื่องต่อทางราชการ เพื่อขออนุญาตเบิกทางสำหรับนำไม้เคลื่อนที่ตลอดจนค่าใช้จ่ายอื่นๆ อันเกิดแต่การนี้ทั้งสิ้น

๑๒.๖ เพื่อความปลอดภัยในการทำไม้ ผู้ซื้อต้องปฏิบัติตามคู่มือการปฏิบัติงานที่ปลอดภัยสำหรับงานป่าไม้ (ฉบับที่ ๑) กรกฎาคม ๒๕๖๑ ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ และ มาตรการและแนวทางปฏิบัติในการจัดการสวนป่าอย่างยั่งยืนตามมาตรฐานสากล ที่กำหนด โดยเคร่งครัด

๑๒.๗ ผู้ซื้อจะต้องทำการซ่อมแซมถนนเส้นทางคมนาคม หากชำรุดเสียหาย เนื่องจากการดำเนินการของผู้ซื้อ เช่น การบรรทุกไม้กระถินเทพาออกจากพื้นที่ของผู้ซื้อให้เรียบร้อยก่อนการส่งมอบพื้นที่คืนให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

๑๓. ค่าปรับ

ในกรณีที่ผู้ซื้อไม่ได้ดำเนินการทำไม้ออกจากสวนป่าของผู้ขายให้แล้วเสร็จ ภายในกำหนดเวลา กำหนดเวลาตามสัญญา ผู้ซื้อยินยอมให้ผู้ขายปรับเป็นรายวัน วันละร้อยละ ๐.๑๐ (ศูนย์จุดหนึ่งศูนย์) ของค่าซื้อไม้ตามสัญญา นับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดตามสัญญา จนกว่าผู้ซื้อจะทำไม้ออกจนแล้วเสร็จ

ถ้าผู้ซื้อไม่ปฏิบัติตามสัญญาข้อหนึ่งข้อใดไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ ก็ตาม จนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ขายแล้ว ผู้ซื้อจะต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ขายโดยสิ้นเชิงภายในกำหนด ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ ได้รับแจ้งจากผู้ขาย รวมทั้งผู้ขายมีสิทธิบอกเลิกสัญญา และริบหลักประกันตามสัญญาข้อ ๔. เป็นจำนวนเงินทั้งหมดหรือแค่บางส่วนก็ได้ แล้วแต่ผู้ขายจะเห็นสมควร

/ ๑๔. ข้อสงวนสิทธิ์.....

๑๔. ขอสงวนสิทธิ์

๑๔.๑ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตสุราษฎร์ธานี ขอสงวนสิทธิ์ที่จะยกเลิกการประมูลขายไม้กระถินเทพาสวนป่าในครั้งนี้ หรือประกาศประมูลขายครั้งใหม่ โดยผู้ซื้อไม้ไม่มีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายใดๆ และในกรณีที่ ผู้อำนวยการสำนักงานองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตสุราษฎร์ธานีตัดสินใจขาด ให้ผู้ซื้อรายใดเป็นผู้ได้รับเลือกชนะการประมูล ให้ถือเป็นยุติ ผู้ใดจะอุทธรณ์หรือเรียกร้องค่าเสียหายใดๆ มิได้

๑๔.๒ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตสุราษฎร์ธานี ขอสงวนสิทธิ์ในการเปลี่ยนแปลงแก้ไขสัญญาใดๆ ที่แนบท้ายประกาศนี้

๑๔.๓ กรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตามประกาศ หรือสัญญาได้ อันเนื่องจากระเบียบข้อกฎหมาย หรือนโยบายรัฐบาลที่เปลี่ยนไป มิให้ถือว่าเป็นเหตุผิดสัญญาและให้ทั้งสองฝ่ายหาทางออกร่วมกัน โดยจะเรียกร้องค่าเสียหายใดๆ ต่อกันมิได้

๑๕. เอกสารแนบท้ายประกาศ

๑๕.๑ ใบเสนอราคา	จำนวน ๑ แผ่น
๑๕.๒ แผนที่แสดงแปลงทำไม้	จำนวน ๒ แผ่น
๑๕.๓ บัญชีเอกสารส่วนที่ ๑	จำนวน ๒ แผ่น
๑๕.๔ บัญชีเอกสารส่วนที่ ๒	จำนวน ๑ แผ่น
๑๕.๕ บทนิยาม	จำนวน ๑ แผ่น
๑๕.๖ แบบสัญญาซื้อขาย	จำนวน ๖ แผ่น
๑๕.๗ คู่มือการปฏิบัติงานที่ปลอดภัยสำหรับงานป่าไม้ (ฉบับที่ ๑)	จำนวน ๕๔ แผ่น
เอกสารแนบท้ายประกาศให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของประกาศประมูลฉบับนี้	

ประกาศ ณ วันที่ ๔ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๖๘

บทนิยาม

“ผู้เสนอราคาที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน” หมายความว่า บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่เข้าประมูลในการประกาศประมูลขายไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ในกิจการของบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลอื่นที่เข้าประมูลในการประกาศประมูลขายไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ในคราวเดียวกัน

การมีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมของบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลดังกล่าวข้างต้น ได้แก่การที่บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันในลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) มีความสัมพันธ์กันในเชิงบริหาร โดยผู้จัดการ หุ่นส่วนผู้จัดการ กรรมการผู้จัดการ ผู้บริหาร หรือผู้มีอำนาจในการดำเนินการในกิจการของบุคคลธรรมดาหรือของนิติบุคคลรายหนึ่งมีอำนาจ หรือสามารถใช้อำนาจในการบริหารจัดการกิจการของบุคคลธรรมดาหรือของนิติบุคคลอีกรายหนึ่งหรือหลายราย ที่เสนอราคาให้แก่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ในการประมูลขายไม้ครั้งนี้

(๒) มีความสัมพันธ์กันในเชิงทุน โดยผู้เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนสามัญ หรือผู้เป็นหุ้นส่วนไม่จำกัดความรับผิดชอบในห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนสามัญหรือห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด อีกรายหนึ่งหรือหลายรายที่เสนอราคาให้แก่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ในการประมูลครั้งนี้

คำว่า “ผู้ถือหุ้นรายใหญ่” หมายความว่า ผู้ถือหุ้นซึ่งถือหุ้นเกินกว่าร้อยละสิบห้า ในกิจการนั้น หรือในอัตราอื่นตามที่คณะกรรมการว่าด้วยการจดทะเบียนสมรสประกาศกำหนดสำหรับกิจการบางประเภทหรือบางขนาด

(๓) มีความสัมพันธ์กันในลักษณะไขว้กันระหว่าง (๑) และ (๒) โดยผู้จัดการ หุ่นส่วนผู้จัดการ กรรมการผู้จัดการ ผู้บริหาร หรือผู้มีอำนาจในการดำเนินงานในกิจการของบุคคลธรรมดา หรือของนิติบุคคลรายหนึ่ง เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนสามัญหรือห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด อีกรายหนึ่งหรือหลายรายที่เข้าเสนอราคาให้แก่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ในการประมูลขายไม้ครั้งนี้ หรือในนัยกลับกัน

การดำรงตำแหน่ง การเป็นหุ้นส่วน หรือเข้าถือหุ้นดังกล่าวข้างต้นของคู่สมรส หรือบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของบุคคลใน (๑) (๒) หรือ (๓) ให้ถือว่าเป็นการดำรงตำแหน่งการเป็นหุ้นส่วน หรือการถือหุ้นของบุคคลดังกล่าว

ในกรณีบุคคลใดใช้ชื่อบุคคลอื่นเป็นผู้จัดการ หุ่นส่วนผู้จัดการ กรรมการผู้จัดการ ผู้บริหารผู้เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นโดยที่ตนเองเป็นผู้ใช้อำนาจในการบริหารที่แท้จริง หรือเป็นผู้ถือหุ้นหรือผู้ถือหุ้นที่แท้จริงของห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด แล้วแต่กรณี และห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัดที่เกี่ยวข้อง ได้เสนอราคาให้แก่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ในการประมูลขายไม้คราวเดียวกัน ให้ถือว่าผู้ประมูลหรือผู้เสนอราคานั้นมีความสัมพันธ์ตาม (๑) (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี

“การขัดขวางการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม” หมายความว่า การที่ผู้ประมูลรายหนึ่งหรือหลายรายกระทำการอย่างใด ๆ อันเป็นการขัดขวาง หรือเป็นอุปสรรคหรือไม่เปิดโอกาสให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรมในการเสนอราคาต่อองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ไม่จะกระทำโดยการสมยอมกัน หรือโดยการให้ขอให้หรือรับว่าจะให้เรียก รับ หรือยอมจะรับเงินหรือทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด หรือใช้กำลังประทุษร้าย หรือข่มขู่ว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือแสดงเอกสารอันเป็นเท็จ หรือกระทำการใดโดยทุจริต ทั้งนี้โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะแสวงหาประโยชน์ในระหว่างผู้ประมูลด้วยกัน หรือเพื่อให้ประโยชน์แก่ผู้ประมูลรายหนึ่งรายใดเป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ หรือเพื่อหลีกเลี่ยงการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรมหรือเพื่อให้เกิดความได้เปรียบ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ โดยมีใช้เป็นไปในทางประกอบธุรกิจปกติ

บัญชีเอกสารส่วนที่ ๑

- ☐ ๑. ในกรณีผู้ประมูลราคาเป็นนิติบุคคล
- ☐ (ก) ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือห้างหุ้นส่วนจำกัด
สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล จำนวน แผ่น
บัญชีรายชื่อหุ้นส่วนผู้จัดการ และผู้มีอำนาจควบคุม (ถ้ามี) จำนวน แผ่น
 - ☐ (ข) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด
สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล จำนวน แผ่น
หนังสือบริคณห์สนธิ จำนวน แผ่น
บัญชีรายชื่อกรรมการผู้จัดการ และผู้มีอำนาจควบคุม (ถ้ามี) จำนวน แผ่น
บัญชีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ จำนวน แผ่น
- ☐ ๒. ในกรณีผู้ประมูลไม่เป็นนิติบุคคล
- ☐ (ก) บุคคลธรรมดา
สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ยื่น จำนวน แผ่น
 - ☐ (ข) คณะบุคคล
สำเนาข้อตกลงที่แสดงถึงการเข้าเป็นหุ้นส่วน จำนวน แผ่น
สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้เป็นหุ้นส่วน จำนวน แผ่น
- ☐ ๓. ในกรณีผู้ประมูลเป็นผู้ประมูลร่วมกันในฐานะเป็นผู้ร่วมค้า
- สำเนาสัญญาของการเข้าร่วมค้า จำนวน แผ่น
- ☐ (ก) ในกรณีผู้ร่วมค้าเป็นบุคคลธรรมดา
 - บุคคลสัญชาติไทย
สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน จำนวน แผ่น
 - บุคคลที่มีใช้สัญชาติไทย
สำเนาหนังสือเดินทาง จำนวน แผ่น
 - ☐ (ข) ในกรณีผู้ร่วมค้าเป็นนิติบุคคล
 - ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือห้างหุ้นส่วนจำกัด
สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล จำนวน แผ่น
บัญชีรายชื่อหุ้นส่วนผู้จัดการ และผู้มีอำนาจควบคุม (ถ้ามี) จำนวน แผ่น
 - บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด
สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล จำนวน แผ่น
หนังสือบริคณห์สนธิ จำนวน แผ่น
บัญชีรายชื่อกรรมการผู้จัดการ ผู้มีอำนาจควบคุม (ถ้ามี) จำนวน แผ่น
บัญชีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ จำนวน แผ่น

☐ ๔. อื่นๆ (ถ้ามี)

☐

☐

☐

☐

☐

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า เอกสารหลักฐานที่ข้าพเจ้ายื่นพร้อมของประมุขในการประมุขชายไม้ถูกต้อง และเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ ผู้ประมุข
(.....)

ประทับตรา(ถ้ามี)

บัญชีเอกสารส่วนที่ ๒

- ☐ ๑. หนังสือมอบอำนาจซึ่งปิดอากรแสตมป์ตามกฎหมายในกรณีที่ผู้ประมุขมอบอำนาจให้บุคคลอื่นลงนามในใบเสนอราคาแทน จำนวน.....แผ่น
- ☐ ๒. หลักประกันซอง จำนวน.....แผ่น
- ☐ ๓. หนังสือรับรองสถานะทางการเงินและเอกสารรับรอง Statement จำนวน.....แผ่น
- ☐ ๔. อื่นๆ (ถ้ามี)
- ☐
- ☐
- ☐
- ☐
- ☐

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า เอกสารหลักฐานที่ข้าพเจ้ายื่นพร้อมของประมุขในการประมูลถูกต้อง และเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ ผู้ประมุข
(.....)
ประทับตรา(ถ้ามี)

ใบเสนอราคา

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง เสนอราคาซื้อไม้กระถินเทพา ที่ผ่านการรับรองการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ตามมาตรฐานสากล แปลงปี ๒๕๖๒ เนื้อที่ ๘๐.๙๘๕ ไร่ สวนป่าเขาไม้แก้ว จังหวัดชุมพร

เรียน ประธานคณะกรรมการเปิดซองประมูล

ข้าพเจ้า (ชื่อห้างร้าน).....

โดย (ชื่อกรรมการผู้จัดการหุ้นส่วนผู้จัดการ,ตัวแทนรับมอบอำนาจ).....

สำนักงาน/ภูมิลานาอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

มีความประสงค์ประมูลซื้อไม้กระถินเทพาที่ได้รับการรับรองการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนตามมาตรฐานสากล โดยขอยื่นเสนอซื้อไม้กระถินเทพา แปลงปี ๒๕๖๒ เนื้อที่ ๘๐.๙๘๕ ไร่ สวนป่าเขาไม้แก้ว จังหวัดชุมพร ตามประกาศองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตสุราษฎร์ธานี ครั้งที่ ๒/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๔ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๖๘ ในราคาที่ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม ในราคาไร่ละ.....บาท (.....)

☐ ประสงค์ที่จะให้ประทับตรารับรองฯ โดยเพิ่มราคาจากราคาที่เสนอซื้อข้างต้นในราคาไร่ละ.....บาท (.....)

☐ ไม่ประสงค์ที่จะให้ประทับตรารับรองฯ

โดยข้าพเจ้า จะเป็นผู้ดำเนินการทำไม้ออก และเสียค่าใช้จ่ายเองทุกขั้นตอนตลอดจนปฏิบัติตามรายละเอียดเงื่อนไขในการประมูลขายไม้ แนบท้ายประกาศทุกประการ

ข้าพเจ้าได้ทราบและเข้าใจในรายละเอียดตามประกาศ รวมทั้งรายละเอียด ข้อกำหนด และเงื่อนไขแนบท้ายประกาศดังกล่าวโดยตลอดแล้ว ไม่มีข้อโต้แย้งใดๆ ทั้งสิ้น และในวันยื่นซองประมูลนี้ ได้นำเงินสด เป็นเงิน.....บาท (.....)

หรือเช็คธนาคารสั่งจ่าย (แคชเชียร์เช็ค) ของธนาคาร.....

สั่งจ่ายสาขา..... เลขที่.....

ลงวันที่.....เป็นเงิน.....บาท (.....)

มามอบให้คณะกรรมการรับซองไว้เพื่อเป็นหลักฐานประกันซองด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ ผู้เสนอราคา

(.....)

ประทับตรา (ถ้ามี)

สัญญาซื้อขายไม้กระถินเทพา แปลงปี เนื้อที่
ที่ผ่านการรับรองมาตรฐานการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ตามมาตรฐานสากล
ของสวนป่า.....จังหวัด.....

สัญญาที่เลขที่ ออป.เขตสุราษฎร์ธานี/.....

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้น ณ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตสุราษฎร์ธานี องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
เลขที่ ถนน..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....
เมื่อวันที่ เดือน..... พ.ศ.

ระหว่างองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ โดย ตำแหน่ง.....

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตสุราษฎร์ธานี ผู้รับมอบอำนาจ ตามหนังสือมอบอำนาจช่วงองค์การอุตสาหกรรม
ป่าไม้ ที่ ทส.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้ขาย”
ฝ่ายหนึ่ง กับ ซึ่งจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ณ มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่เลขที่
..... หมู่ที่ ถนน..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....
..... โดยบัตรประชาชนเลขที่..... อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่
ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... และหนังสือมอบอำนาจฉบับลงวันที่ ดัง
ปรากฏแนบท้ายสัญญานี้ ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้ซื้อ” อีกฝ่ายหนึ่ง โดยคู่สัญญาตกลงกันมีข้อความ
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้อตกลงซื้อขาย

ผู้ซื้อตกลงซื้อและผู้ขายตกลงขายไม้..... ที่ได้รับการรับรองการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน
ตามมาตรฐานสากล ซึ่งอยู่ในแปลงของสวนป่า..... องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ตำบล.....
อำเภอ..... จังหวัด..... แปลงปี.....พื้นที่.....ไร่

โดยตกลงขายในราคาไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ.....บาท (.....)
ภาษีมูลค่าเพิ่ม ๗%บาท (.....) รวมเป็นเงิน.....บาท
(.....)

และราคาประทับตรารับรองฯ ราคาไร่ละบาท
(.....) ภาษีมูลค่าเพิ่ม ๗%บาท (.....)
รวมเป็นเงิน.....บาท (.....) รวมเป็นเงิน.....บาท
(.....) รวมค่าขายไม้และค่าประทับตรารับรองฯ เป็นเงินทั้งสิ้น.....บาท
(.....) ตามรายละเอียดเงื่อนไขแห่งสัญญาฉบับนี้

ลงชื่อ.....ผู้ขาย

ลงชื่อ.....ผู้ซื้อ

ข้อ ๒. เอกสารอันเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา

เอกสารแนบท้ายสัญญาดังต่อไปนี้ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญานี้

๒.๑ ใบเสนอราคาของผู้ซื้อ ฉบับลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. จำนวน แผ่น

๒.๒ แผนที่แสดงแปลงทำไม้..... สวนป่า..... จำนวน..... แปลงปี.....

พื้นที่รวม.....ไร่ จำนวน แผ่น

๒.๓ คู่มือคนงานหรือผู้รับจ้าง (ป.ส.๔) หรือ คู่มือผู้แทนของผู้รับใบอนุญาต (ป.ส.๕)
(กรณีจ้างเหมาทำไม้) จำนวน แผ่น

๒.๔ ใบรับรองการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนตามมาตรฐานสากล เลขที่.....
ลงวันที่..... (กรณีต้องการใบรับรอง) จำนวน แผ่น

๒.๕ คู่มือการปฏิบัติงานที่ปลอดภัยสำหรับงานป่าไม้ (ฉบับที่ ๑) จำนวน แผ่น

ความใดในเอกสารแนบท้ายสัญญานี้ขัดหรือแย้งกับข้อความในสัญญานี้ ให้ใช้ข้อความใน สัญญานี้
บังคับ และกรณีที่เอกสารแนบท้ายสัญญาขัดแย้งกันเอง ผู้ซื้อจะต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของผู้ขาย โดยผู้ซื้อไม่
อาจโต้แย้งใด ๆ ได้ทั้งสิ้น

ข้อ ๓. การชำระเงิน

ผู้ซื้อตกลงชำระเงินค่าซื้อไม้รวม.....แปลง ทั้งหมด ๑๐๐% เป็นเงินสด หรือเช็คธนาคารสั่งจ่าย
(แคชเชียร์เช็ค) ของทุกสถาบันการเงิน โดยสั่งจ่ายในนาม “องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตสุราษฎร์ธานี” ซึ่ง
เป็นธนาคารในท้องที่ที่ทำสัญญานี้เป็นผู้สั่งจ่ายหรือรับรอง ในราคาไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่มตามสัญญานี้เป็นเงิน
.....บาท (.....) และภาษีมูลค่าเพิ่ม ๗%บาท (.....) รวมเป็นเงินทั้งสิ้น
.....บาท (.....) ให้กับผู้ขาย ตามใบเสร็จรับเงิน ของผู้ขาย เล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่ เดือน
..... พ.ศ. ในวันทำสัญญาแล้ว

ข้อ ๔. หลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา

ในวันทำสัญญานี้ ผู้ซื้อได้นำหลักประกันเป็นเงินสด เป็นจำนวนเงิน.....บาท
(.....) ซึ่งเท่ากับร้อยละ.....ของราคาทั้งหมดตามสัญญา ดังปรากฏตามใบเสร็จรับเงินของ
ผู้ขาย เล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่เดือน.....พ.ศ..... มามอบให้ผู้ขายเพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติ
ตามสัญญานี้

หลักประกันที่ผู้ซื้อนำมามอบให้ผู้ขายตามวรรคหนึ่ง ผู้ขายจะคืนให้ผู้ซื้อโดยไม่มีดอกเบี้ยภายใน
๓๐ วัน นับถัดจากวันที่ผู้ซื้อพ้นจากข้อผูกพันและความรับผิดชอบทั้งปวง ตามสัญญานี้แล้ว

ข้อ ๕. กรรมสิทธิ์ในไม้ที่ตกลงซื้อขาย

กรรมสิทธิ์ในไม้ที่ตกลงซื้อขายกันตามสัญญานี้ จะโอนไปยังผู้ซื้อเมื่อผู้ซื้อได้ชำระเงินค่าไม้ตาม
สัญญานี้ ให้กับผู้ขายครบถ้วนแล้ว และผู้ซื้อได้ทำไม้ออกตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญานี้แล้วเท่านั้น

หากยังไม่สามารถทำไม้ออกตามเงื่อนไขที่กำหนดตามสัญญานี้ กรรมสิทธิ์ในไม้ที่ยังไม่ได้ทำ
ออกเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ขายทั้งสิ้น

ลงชื่อ.....ผู้ขาย

ลงชื่อ.....ผู้ซื้อ

ข้อ ๖. การทำไม้ออก

ในการทำสัญญา ผู้ซื้อรับรองว่าได้ไปตรวจสอบไม้ที่ตกลงซื้อขายกันตามสัญญาแล้ว และมีความพึงพอใจในลักษณะ ขนาด คุณภาพของไม้ดังกล่าว ตลอดจนพอใจในสภาพพื้นที่ และเส้นทางขนส่ง ที่ผู้ซื้อจะต้องไปทำการรับมอบจากผู้ขายด้วย

ผู้ซื้อจะต้องทำไม้ออกจากพื้นที่สวนป่าตามสัญญาข้อ ๑. ให้แล้วเสร็จภายใน.....วัน นับแต่วันที่ผู้ขายได้ส่งมอบพื้นที่ทำไม้ให้ผู้ซื้อ โดยผู้ซื้อจะต้องไปทำการรับมอบจากผู้ขายด้วย

๖.๑ ผู้ซื้อจะต้องทำไม้ออกและขนย้ายไม้ทั้งหมดออกจากพื้นที่สวนป่าตามสัญญาข้อ ๑. ไม่ว่าไม้ในพื้นที่ดังกล่าวนั้นจะมีสภาพอย่างไรก็ตาม โดยให้ผู้ซื้อเป็นผู้ดำเนินการทำไม้ออกเองด้วยค่าใช้จ่ายของผู้ซื้อเองทั้งสิ้น และต้องปฏิบัติตามกฎหมายแรงงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนปฏิบัติตามกฎหมายด้านชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน รวมถึงการจัดการขยะในพื้นที่ทำไม้ และที่พักของคณงานทำไม้ ต้องมีการดำเนินการอย่างถูกสุขลักษณะ

๖.๒ ผู้ซื้อจะต้องจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องจักร สัมภาระ รวมทั้งวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำไม้ออก ตลอดจนแรงงาน ที่มีคุณภาพในปริมาณที่เพียงพอกับการดำเนินงาน และถูกต้องตามกฎหมาย โดยผู้ซื้อต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายดังกล่าวเองทั้งสิ้น โดยที่ผู้ขายหรือตัวแทนผู้ขายมีสิทธิตรวจสอบได้ตลอดเวลา หากพบว่ามี การปฏิบัติไม่ถูกต้อง ให้ผู้ขายหรือตัวแทนผู้ขาย แจ้งให้ผู้ซื้อปฏิบัติให้ถูกต้องโดยทันที

๖.๓ ผู้ซื้อจะต้องดำเนินการทำไม้ออกโดยต้องปฏิบัติตามระเบียบ ขั้นตอนของทางราชการอย่างเคร่งครัด

๖.๔ ก่อนการเข้าทำไม้ออก ผู้ซื้อจะต้องแจ้งให้ผู้ขายทราบล่วงหน้า เพื่อให้ผู้ขายดำเนินการแจ้งตัดโค่นไม้ตามระเบียบและขั้นตอนของทางราชการ พร้อมส่งมอบเอกสาร ดังนี้

๖.๔.๑ ใบอนุญาตให้มิเลื่อยโซยนต์ (ลช.๓) และ ภาพถ่ายเลื่อยโซยนต์ดังกล่าว (กรณีพื้นที่ทำไม้อยู่นอกเขตการอนุญาตใช้เลื่อยโซยนต์ ให้แนบคำขออนุญาตนำเลื่อยโซยนต์ออกใช้นอกพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตเป็นการชั่วคราวด้วย)

๖.๔.๒ รายชื่อคนงานที่จะเข้าดำเนินงานในพื้นที่สวนป่า พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือใบอนุญาตทำงาน (กรณีแรงงานต่างด้าว)

๖.๕ ผู้ซื้อจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในค่าค่าธรรมเนียม ในการยื่นเรื่องต่อทางราชการ เพื่อขออนุญาตเบิกทางสำหรับนำไม้เคลื่อนที่ตลอดจนค่าใช้จ่ายอื่นๆ อันเกิดแต่การนี้ทั้งสิ้น

๖.๖ ผู้ซื้อจะต้องทำการโค่นล้ม ตัดทอนไม้ตามสัญญานี้ และจะต้องเคลื่อนย้ายไม้ที่โค่นล้มตัดทอนแล้วออกจากแปลงสัญญาให้เสร็จสิ้น ภายในกำหนด วัน

๖.๗ ผู้ขายกำหนดให้ผู้ซื้อจะต้องทำไม้.....ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางปลายท่อนตั้งแต่.....นิ้วขึ้นไป ในแปลงนี้ออกให้หมด

๖.๘ ผู้ซื้อจะต้องทำการตัดโค่นไม้..... โดยให้ต่อมีความสูงไม่เกิน.....เซนติเมตรเหนือระดับพื้นดิน

ลงชื่อ.....ผู้ขาย

ลงชื่อ.....ผู้ซื้อ

๖.๙ กำหนดระยะเวลาในการดำเนินการเคลื่อนย้ายไม้.....จากสวนป่าตั้งแต่เวลา ๐๗.๐๐ น. - ๑๘.๐๐ น. (สิ้นสุดระยะเวลาที่กำหนดแล้วห้ามทำการเคลื่อนย้ายโดยเด็ดขาด)

๖.๑๐ เพื่อความปลอดภัยในการทำไม้ ผู้ซื้อต้องปฏิบัติตามคู่มือการปฏิบัติงานที่ปลอดภัยสำหรับงานป่าไม้ (ฉบับที่ ๑) ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ และมาตรการและแนวทางปฏิบัติในการจัดการสวนป่าอย่างยั่งยืนตามมาตรฐานสากลขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้โดยเคร่งครัด

๖.๑๑ ผู้ซื้อจะต้องทำการซ่อมแซมถนนเส้นทางคมนาคม หากชำรุดเสียหาย เนื่องจากการดำเนินการของผู้ซื้อ เช่น การบรรทุกไม้.....ออกจากพื้นที่ของผู้ซื้อให้เรียบร้อยก่อนการส่งมอบพื้นที่คืนให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

ข้อ ๗. การส่งมอบพื้นที่คืน

เมื่อผู้ซื้อได้ดำเนินการทำไม้ออกตามสัญญาข้อ ๖. เรียบร้อยแล้ว ให้ผู้ซื้อส่งมอบพื้นที่คืนผู้ขายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบของผู้ขายเพื่อดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญา

หากผู้ขายพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ซื้อไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามเงื่อนไขในสัญญา ผู้ซื้อต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญา ภายในกำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากผู้ขาย การส่งมอบพื้นที่คืนในกรณีนี้ให้ถือเอาวันที่ผู้ซื้อได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแล้วเสร็จ และได้ส่งมอบพื้นที่คืนแก่ผู้ขายแล้ว

การส่งมอบพื้นที่คืน ผู้ซื้อต้องทำเป็นหนังสือโดยนำไปยื่นต่อผู้ขาย ในวันเวลาราชการก่อนวันส่งมอบ

ข้อ ๘. การเข้าตรวจสอบพื้นที่

ผู้ขายทรงไว้ซึ่งสิทธิในการเข้าตรวจสอบพื้นที่ ตามสัญญาข้อ ๑. โดยผู้ซื้อต้องยินยอม ให้ผู้ขายหรือตัวแทน หรือพนักงานผู้รับผิดชอบของผู้ขายเข้าตรวจสอบพื้นที่ดังกล่าวได้ตลอดเวลา และอำนวยความสะดวกให้ตามสมควร โดยผู้ซื้อต้องเชื่อฟังคำแนะนำของผู้ขาย หรือตัวแทน หรือพนักงานผู้รับผิดชอบ ของผู้ขาย เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปโดยความถูกต้องตามสัญญา

ข้อ ๙. ค่าปรับ

ในกรณีที่ผู้ซื้อไม่สามารถทำไม้ออกตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาแล้วเสร็จ ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา ข้อ ๖. ผู้ซื้อยินยอมให้ผู้ขายปรับเป็นรายวัน วันละร้อยละ ๐.๑๐ (ศูนย์จุดหนึ่งศูนย์) ของค่าซื้อไม้ตามสัญญานับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดตามสัญญา จนกว่าผู้ซื้อจะทำไม้ออกจนแล้วเสร็จ

ถ้าผู้ซื้อไม่ปฏิบัติตามสัญญาข้อหนึ่งข้อใดไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ ก็ตาม จนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ขายแล้ว ผู้ซื้อจะต้องชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ขายโดยสิ้นเชิงภายในกำหนด ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งจากผู้ขาย รวมทั้งผู้ขายมีสิทธิบอกเลิกสัญญา และริบหลักประกันตามสัญญาข้อ ๔. เป็นจำนวนเงินทั้งหมดหรือแค่บางส่วนก็ได้ แล้วแต่ผู้ขายจะเห็นสมควร

ลงชื่อ.....ผู้ขาย

ลงชื่อ.....ผู้ซื้อ

ข้อ ๑๐. การขยายระยะเวลาการทําไม

ในกรณีที่มีเหตุสุดวิสัย หรือเหตุอื่นใด อันเนื่องมาจากความผิดหรือความบกพร่องของฝ่ายผู้ขาย หรือจากพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งผู้ซื้อไม่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย เป็นเหตุให้ผู้ซื้อไม่สามารถทําไมออกได้ ตามเงื่อนไขและกำหนดเวลาแห่งสัญญานี้ได้ ผู้ซื้อจะมีสิทธิขอขยายระยะเวลาทําตามสัญญานี้ได้ ผู้ซื้อจะมีสิทธิขอขยายระยะเวลาทําตามสัญญา หรือของด หรือขอลดค่าปรับได้ โดยจะต้องแจ้งเหตุหรือพฤติการณ์ดังกล่าว พร้อมหลักฐานเป็นหนังสือให้ผู้ขายทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่เหตุอันสิ้นสุดลง

ถ้าผู้ซื้อไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้ซื้อสละสิทธิเรียกร้องในการที่จะขอขยายระยะเวลาทําการตามสัญญา หรือของด หรือขอลดค่าปรับ โดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้น เว้นแต่กรณีเหตุเกิดจากความผิด หรือความบกพร่องของฝ่ายผู้ขาย ซึ่งมีหลักฐานชัดเจน หรือผู้ขายทราบอยู่แล้วตั้งแต่นั้น

การงดหรือลดค่าปรับหรือการขยายระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง อยู่ในดุลพินิจของผู้ขายว่าจะขยายระยะเวลาการทําไมให้ผู้ซื้อหรือไม่ก็ได้ แล้วแต่ผู้ขายจะเห็นสมควร

ข้อ ๑๑. การบอกเลิกสัญญา

หากผู้ซื้อไม่ปฏิบัติตามสัญญาข้อใดข้อหนึ่งไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ ก็ตาม ให้ถือว่าผู้ซื้อผิดสัญญา โดยผู้ขายมีสิทธิบอกเลิกสัญญา และเรียกร้องค่าเสียหายเอาจากผู้ซื้อได้โดยครบถ้วน นอกจากนี้ผู้ขายยังมีสิทธิริบหลักประกันตามสัญญาข้อ ๔. เป็นจำนวนเงินทั้งหมด หรือแต่บางส่วนก็ได้แล้วแต่ผู้ขายจะเห็นสมควร โดยไม่ต้องบอกกล่าวผู้ซื้อก่อน

ข้อ ๑๒. การระงับสิ้นลงของสัญญา

ถ้าสัญญานี้ได้ระงับสิ้นลงเพราะเหตุที่สัญญานี้สิ้นสุดอายุ หรือเพราะเหตุที่ผู้ซื้อเป็นฝ่ายผิดสัญญา และผู้ขายได้ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญา และสงวนสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายแล้ว ผู้ซื้อยินยอมให้เงินค่าซื้อไม้ ที่ผู้ซื้อได้ชำระไว้ทั้งหมดรวมทั้งไม้ส่วนที่เหลือที่ผู้ซื้อมิได้ทำออกให้เสร็จสิ้น ภายในกำหนดเวลาตกเป็นของผู้ขายทั้งสิ้น และผู้ขายมีสิทธิดำเนินการดังนี้

(๑) ผู้ขายมีสิทธิขายไม้ที่เหลืออยู่ตามสัญญานี้ทั้งหมด หากปรากฏว่าผู้ขายขายไม่ดังกล่าวในราคาที่ถูกกว่าราคาที่ผู้ซื้อจะต้องชำระให้แก่ผู้ขายตามสัญญานี้เป็นเงินจำนวนทั้งหมดเท่าใดก็ตาม ผู้ซื้อจะต้องชดใช้เงินจำนวนนั้นให้แก่ผู้ขายจนครบถ้วน

(๒) ผู้ขายมีสิทธิคิดดอกเบี้ยของเงินจำนวนตามสัญญาข้อ ๑๒. (๑) ในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี นับตั้งแต่วันผิดนัด จนกว่าผู้ซื้อจะชำระเงินดังกล่าวเสร็จสิ้น

ข้อ ๑๓. ข้อสงวนสิทธิ

๑๓.๑ กรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตามสัญญานี้ได้ อันเนื่องมาจากระเบียบข้อกฎหมายหรือนโยบายรัฐบาล หรือกรณีที่กรมป่าไม้ไม่อนุญาตการทําไมในพื้นที่การทําไมตามสัญญานี้ มิให้ถือว่าเป็นเหตุผิดสัญญาให้คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายร่วมกันเจรจาเพื่อหาข้อยุติ หากหาข้อยุติไม่ได้ให้เลิกสัญญา โดยทั้งสองฝ่ายจะเรียกร้องค่าเสียหายใดๆ กันมิได้

๑๓.๒ ในกรณีที่เกิดความเสียหาย หรือเกิดการสูญหายของไม้ที่ตกลงซื้อขายกันตามสัญญานี้ผู้ซื้อจะไม่ใช้บอกเลิกสัญญา และเรียกร้องค่าเสียหายใดๆ จากผู้ขายไม่ได้

ลงชื่อ.....ผู้ขาย

ลงชื่อ.....ผู้ซื้อ

สัญญานี้ทำขึ้นเป็น ๓ ฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความโดยละเอียดตลอดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อพร้อมประทับตรา (ถ้ามี) ไว้เป็นหลักฐานต่อหน้าพยาน ผู้ขายถือต้นฉบับ ๑ ฉบับ และคู่ฉบับอีก ๑ ฉบับ ผู้ซื้อถือคู่ฉบับ ๑ ฉบับ ไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....ผู้ขาย
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ซื้อ
(.....)

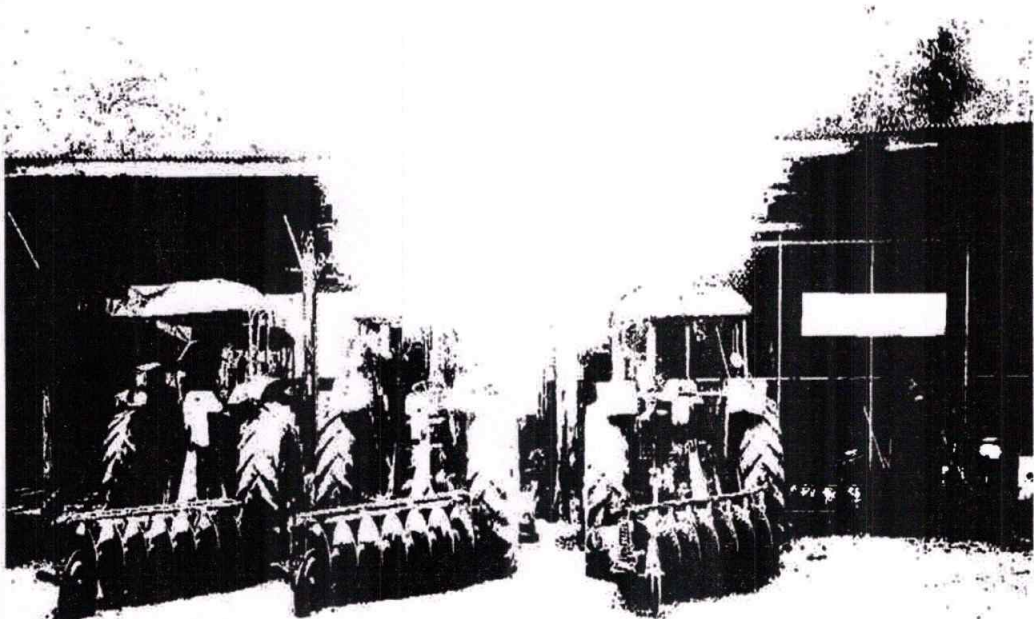
ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

คู่มือ

การปฏิบัติงานที่ปลอดภัยสำหรับงานป่าไม้ (ฉบับที่ 1)

รวบรวมโดย

สำนักวิจัยพัฒนาการจัดการป่าไม้เศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

กรกฎาคม 2561

คำนำ

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (อ.อ.ป.) เป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจด้านทรัพยากรธรรมชาติ สังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยหนึ่งในภารกิจหลักในการดำเนินงานคือการปลูกสร้างสวนป่าไม้เศรษฐกิจ โดยชนิดไม้หลัก ได้แก่ ไม้สัก ไม้ยางพารา และไม้ยูคาลิปตัส รวมถึงการดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับอุตสาหกรรมไม้ ได้แก่ การทำไม้ การแปรรูปไม้ และการทำเฟอร์นิเจอร์ไม้ เป็นต้น ซึ่ง อ.อ.ป. ได้ดำเนินการปลูกสร้างสวนป่าไม้เศรษฐกิจโดยชุมชนมีส่วนร่วมเสมอมา

การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานที่ปลอดภัยสำหรับงานป่าไม้นี้ จัดให้มีขึ้นเพื่อให้แนวทางปฏิบัติแก่หน่วยงานฝ่ายผลิตต่างๆ ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เพื่อให้นำไปใช้ประกอบการทำกิจกรรมสำหรับงานป่าไม้ โดยมีมุ่งหมายเพื่อปกป้องแรงงานจากความเสี่ยงอันตรายในการทำงานป่าไม้ รวมถึงเพื่อป้องกันและลดอุบัติเหตุจากความเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บจากการปฏิบัติงานด้านวิชาชีพ คู่มือเล่มนี้จึงประกอบไปด้วยแนวคิดอันเป็นประโยชน์ มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน อันจะทำให้เกิดประโยชน์กับองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ในการที่จะนำคู่มือนี้ไปใช้ปฏิบัติงานจริงในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ผู้รวบรวม

สำนักวิจัยพัฒนาการจัดการป่าไม้เศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
นโยบายด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน	1
บทที่ 1 วนวัฒนวิทยา	2
- การเตรียมพื้นที่	2
- การปลูกต้นไม้	5
- การตัดแต่งกิ่งไม้	7
บทที่ 2 การเก็บเกี่ยว	10
- การตัดโค่นด้วยแรงงานและเลื่อยยนต์	10
- การตัดกิ่งไม้ปลายไม้ด้วยแรงงานและเลื่อยยนต์	17
- การชักลาก	19
- หมอนรวมไม้และกองไม้	25
- การบรรทุกการขนส่ง	25
บทที่ 3 การปฏิบัติงานที่มีความเสี่ยงสูง	27
- การปีนต้นไม้	27
- การกำจัดต้นไม้ที่หักโค่นจากแรงลม	31
- การดับเพลิง	33
บทที่ 4 การปฐมพยาบาลเบื้องต้น	36
เอกสารอ้างอิง	41
ภาคผนวก	42
- ภาคผนวกที่ 1 ข้อกำหนดด้านความปลอดภัยสำหรับเครื่องมือ, เครื่องจักรและสารเคมีอันตราย	42
- ภาคผนวกที่ 2 เครื่องแต่งกายทำงานและอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล	47
- ภาคผนวกที่ 3 แบบฟอร์มงานด้านป่าไม้	52

นโยบายด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 และกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2549 โดยคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (คปอ.) ได้พิจารณาและประกาศนโยบายนโยบายด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติงานมีความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน ดังนี้

ประกาศองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เรื่อง นโยบายด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

- องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ มีความห่วงใยต่อชีวิตและสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานทุกคน ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้มีการดำเนินงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ควบคู่ไปกับหน้าที่ประจำของผู้ปฏิบัติงานซึ่งได้กำหนด "นโยบายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน" ไว้ดังนี้
๑. ความปลอดภัยอาชีวอนามัยและการรักษาสภาพแวดล้อมในการทำงานเป็นหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานทุกคนที่จะต้องร่วมมือกันยึดถือและปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สิน ทั้งของตนเอง เพื่อนร่วมงาน และขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
 ๒. ปรับปรุงสภาพแวดล้อม และวิธีการปฏิบัติงานที่มีความปลอดภัยรวมทั้งรณรงค์ให้มีการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ป้องกันอันตรายที่เหมาะสมกับงาน
 ๓. สนับสนุน และส่งเสริมให้มีกิจกรรมด้านความปลอดภัยเพื่อกระตุ้นจิตสำนึกของผู้ปฏิบัติงาน เช่น การอบรมให้ความรู้ การตรวจความพร้อมของอุปกรณ์ป้องกัน การกำหนดมาตรการฉุกเฉิน
 ๔. ผู้บังคับบัญชาทุกระดับ จะต้องกระทำตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีเป็นผู้นำอบรม ฝึกสอน และสร้างแรงจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงานปฏิบัติงานตามนโยบาย และมาตรการความปลอดภัย
 ๕. ผู้ปฏิบัติงานทุกคนต้องดูแล รักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบในพื้นที่ที่ปฏิบัติงาน
 ๖. ผู้ปฏิบัติงานทุกคนต้องให้ความร่วมมือในการดำเนินงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ และมีสิทธิเสนอความคิดเห็นในการปฏิบัติงาน และวิธีการทำงานให้มีความปลอดภัย
 ๗. องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ กำหนดให้มีการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

จึงขอประกาศมาให้ทราบและถือปฏิบัติโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๙ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

ทพ.ท. วรวิทย์ วัฒนชัย

(นางพรทิพย์ วรวิทย์)

ผู้อำนวยการองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

บทที่ 1 วนวัฒนวิทยา

วนวัฒนวิทยา (silviculture) มาจากคำว่า silvi (ป่า + ต้นไม้) + culture (ปลูก) ว่าด้วยการประยุกต์ศิลปและวิทยาศาสตร์เพื่อควบคุมการเกิด การเติบโต องค์ประกอบ สุขภาพ และคุณภาพของหมู่ไม้เพื่อตอบสนองความต้องการ และความพึงพอใจอันหลากหลายของสังคมอย่างยั่งยืน ประกอบไปด้วย

1. การเตรียมพื้นที่
2. การปลูกต้นไม้
3. การตัดแต่งกิ่งไม้

1. การเตรียมพื้นที่

ในการจัดการสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เกี่ยวกับการเตรียมพื้นที่ทำให้พื้นที่อยู่ในสภาพที่จะใช้เครื่องมือทำงานป่าไม้ได้สะดวก พื้นที่ดังกล่าวอาจเป็นพื้นที่ป่า ที่รกร้างว่างเปล่า ที่เคยปลูกพืชอื่นมาก่อน หรือพื้นที่ที่ปลูกไม้เศรษฐกิจอยู่แล้ว วิธีการเตรียม เครื่องมือ แรงงาน และทุนที่ต้องการใช้แตกต่างกันไปตามสภาพพื้นที่ มีวิธีการต่างๆ ประกอบไปด้วย (หากการดำเนินงานเตรียมพื้นที่ หมายรวมถึงการตัดโค่นและแปรรูปต้นไม้ ให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดใน บทที่ 2)

1.1 การถางป่าด้วยแรงงาน

1) การวางระบบงาน

1. ควรประเมินความเสี่ยงอันตรายที่เกิดจากต้นไม้ตายหรือหักโค่นก่อนที่จะดำเนินงานเตรียมพื้นที่ ซึ่งหากจำเป็น ควรจัดการต้นไม้ตายให้มีความปลอดภัยเพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยง และหากมีเหตุผลใดๆ ที่ทำให้ต้องสงวนรักษาต้นไม้ที่เป็นอันตรายไว้ ควรจัดการให้แรงงานทุกคนที่ปฏิบัติงานในบริเวณใกล้เคียงทราบถึงตำแหน่งที่ตั้งดังกล่าว และควรทำเครื่องหมายกำกับเขตพื้นที่เสี่ยงไว้ให้ชัดเจนและเด่นชัด
2. หากตัดโค่นแล้วจำเป็นจะต้องวางสุมหรือกองซากไม้ไว้ในสถานที่ปฏิบัติงาน ควรวางแผนเรื่องตำแหน่งที่จะเก็บกองไว้ล่วงหน้าเพื่อหลีกเลี่ยงการกีดขวางการดำเนินงานที่จะมีขึ้นต่อไป
3. ควรเลือกช่วงเวลาที่เหมาะสมของปีเพื่อเผาซากไม้ และควรดำเนินการเผาเมื่ออยู่ในสภาวะที่สามารถควบคุมได้ ควรหลีกเลี่ยงสภาวะที่ลมแรงหรืออากาศแห้งมาก และให้ใช้ข้อกำหนดเรื่องการดับเพลิงและการจัดการเพลิงไหม้ตามที่กำหนดไว้ในบทที่ 3

2) อุปกรณ์

1. ปริมาณงานและวิธีการดำเนินงานถางป่าด้วยแรงงาน จะขึ้นอยู่กับปริมาณและประเภทของวัชพืชที่จะแผ้วถาง รวมถึงความหนาแน่นของวัชพืชและเศษซากต่างๆ นอกจากนี้ยังควรลดปริมาณงานด้วยการเลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสมกับประเภทของวัชพืชเป็นการเฉพาะเจาะจง:
 - (ก) ควรใช้เคียวหรือเคียวด้ามยาว กับวัชพืชที่เป็นไม้เนื้ออ่อน
 - (ข) ควรพิจารณาใช้กรรไกรหรือเลื่อยแทนมีดตะขอยาว หรือมีดขนาดใหญ่ ในการกำจัดไม้เนื้อแข็งต้นเล็ก
2. เครื่องมือที่ใช้สำหรับการดำเนินงานเตรียมพื้นที่ ควรผ่านการออกแบบและผลิต รวมถึงดำเนินงานบำรุงรักษา ตามข้อกำหนดในภาคผนวกที่ 1
3. หากมีสภาพพื้นที่แตกต่างกันมาก ควรจัดหาเครื่องมือที่แตกต่างกันให้แรงงานเลือก เพื่อเอื้อให้พวกเขานำไปใช้งานได้อย่างเหมาะสมที่สุด
4. หากจำเป็นจะต้องถอนรากตอไม้ จะต้องตัดหรือย่อยรากไม้ทั้งหมดเพื่อป้องกันการสะสมและเป็นเหตุให้เกิดการบาดเจ็บ ทั้งนี้ควรหลีกเลี่ยงการใช้แรงงานถอนตอไม้หากสามารถเป็นไปได้ เนื่องจากการถอน

ด้วยเครื่องจักรตัดหญ้าจะมีความปลอดภัยมากกว่า หากจะต้องใช้แรงงานถอนตอไม้โดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ควรลงเสาหรือผูกหลักที่แข็งแรงมากพอ และใช้คานจัดเพื่อลดการใช้แรงกาย

5. ควรจัดหาและจัดการให้แรงงานสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ตามข้อกำหนดในภาคผนวกที่ 2

3) การปฏิบัติงาน

1. ในขณะที่กำลังใช้เครื่องมือตัด แรงงานควรรักษาระยะห่างให้ห่างจากผู้อื่นในระยะปลอดภัย
2. แรงงานควรจัดทำทางในการยึดด้ามจับให้มั่นคงอย่างสมดุลและปลอดภัยอยู่เสมอ และทิศทางในการตัดจะต้องอยู่ห่างจากขาและเท้า

1.2 การเตรียมพื้นที่ด้วยเครื่องจักรแบบบังคับด้วยมือ

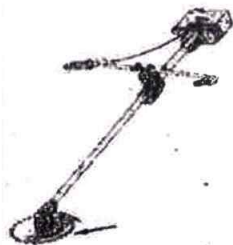
1) อุปกรณ์

1. ควรใช้เลื่อยยนต์เฉพาะในการตัดต้นไม้ที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางของลำต้นเกินกว่า 100 มม. เพื่อความปลอดภัยและสมเหตุสมผลตามหลักการยศาสตร์ หากมีการใช้เลื่อยยนต์ในการถางป่าด้วยเครื่องจักรแบบบังคับด้วยมือ ให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในบทที่ 2 และควรใช้เลื่อยน้ำหนักเบาที่สุดและตัวนำร่องที่สั้นที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้สำหรับการถางป่า
2. เลื่อยถางป่า/เครื่องตัดหญ้า ควรติดตั้ง:
 - (ก) เครื่องหมายกำกับสวิตช์ เปิด/ปิด ให้ชัดเจน
 - (ข) อุปกรณ์ลดแรงสั่นสะเทือน
 - (ค) มีตัวปรับตำแหน่งที่สายคล้อง
 - (ง) ใบมีดเหมาะสำหรับพืชพรรณเฉพาะประเภท
 - (จ) บังใบและปลอกมีด
3. แรงงานควรใช้แผ่นรองสายคล้องที่ปรับขนาดให้เหมาะสมกับรูปร่างได้ ตามคำแนะนำของผู้ผลิต เพื่อช่วยประคองเลื่อยถางป่า
4. ควรจัดเตรียมใบมีดสำรอง และชุดเครื่องมือที่เหมาะสมเพียงพอให้แก่แรงงาน สำหรับใช้ในการซ่อมบำรุงเชิงป้องกันและแก้ไข
5. ควรจัดหาและจัดการให้แรงงานใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ตามข้อกำหนดในภาคผนวกที่ 2

2) การปฏิบัติงาน

1. ให้ใช้ข้อกำหนดในบทที่ 2 สำหรับการปฏิบัติงานที่ใช้เลื่อยยนต์
2. ก่อนเริ่มงาน ผู้ประกอบการเลื่อยถางป่า ควรตรวจสอบว่า:
 - (ก) บังใบไม่ชำรุดเสียหายและติดตั้งในตำแหน่งอย่างแน่นหนา
 - (ข) มีการติดตั้งใบมีดอย่างถูกต้อง, คมมีดไม่บิ่น และน็อตยึดใบมีดยังยึดติดอย่างมั่นคง
 - (ค) สมดุลของเลื่อยมีความเหมาะสมกับสภาวะการปฏิบัติงาน
 - (ง) ด้ามจับให้ระยะการทำงานที่สะดวกสบาย, มีการกระจายน้ำหนักไปบนไหล่ทั้งสองข้างอย่างเท่าๆ กัน และตัวใบมีดลอยตัวในลักษณะเป็นแนวตรงอยู่ด้านหน้าลำตัวของแรงงาน
 - (จ) ใบมีดจะต้องอยู่นิ่งกับที่ในขณะที่เครื่องยนต์กำลังทำงาน
3. ควรลับใบมีดของเลื่อยถางป่าให้มีความคมอยู่เสมอโดยใช้ที่ลับมีดประเภทที่ผู้ผลิตกำหนด ส่วนใบมีดที่บิ่นหรือฟันเลื่อยหัก จะต้องเปลี่ยนใหม่ทันทีและทิ้งใบเดิม

ภาพ 1. การใช้ เครื่องตัดหญ้า/เลื่อยถางป่า อย่างปลอดภัย

ที่มา: ภาพจาก Bundesverband der Unfallversicherungsträger der öffentlichen Hand e.V. (BAGUV), Munich.

4. ขณะใช้งานเลื่อยถางป่า จะต้องรักษาระยะห่างที่ปลอดภัยระหว่างผู้ประกอบการกับผู้อื่น ที่ระยะ 15 ม. หรือสองเท่าของความสูงของลำต้นที่จะตัด (แล้วแต่ว่ากรณีใดปลอดภัยกว่า)
5. ควรใช้เลื่อยถางป่าแบบเติมกำลังของคันเร่งเพื่อการตัดอย่างปลอดภัยและราบรื่น
6. ควรใช้เลื่อยถางป่าในลักษณะที่จะทำให้เศษชิ้นส่วนกระเด็นออกจากใบเลื่อยไปอยู่ในบริเวณที่ปลอดภัย
7. ห้ามสัมผัสใบมีดในขณะที่เครื่องยนต์ทำงาน
8. ในระหว่างที่ตัดวัสดุประเภทไม้เนื้อแข็งหรือสิ่งกีดขวางที่เสี่ยงต่อการมีเศษวัสดุตีกลับ ควรใช้เฉพาะใบมีดที่อยู่ในส่วน 8-11 นาฬิกาเท่านั้น (ดูจุดกำกับ ในภาพ 1)
9. ในการเติมเชื้อเพลิง ให้ใช้ข้อกำหนดเกี่ยวกับเลื่อยยนต์ในบทที่ 2

1.3 การเตรียมพื้นที่ด้วยเครื่องจักร

1) อุปกรณ์

1. เครื่องจักรที่ใช้สำหรับการถางป่า ควรได้รับการออกแบบ, ผลิต และติดตั้งอุปกรณ์ ตามข้อกำหนดในภาคผนวกที่ 1

2) การปฏิบัติงาน

1. ขณะใช้รถแทรกเตอร์หรือกว้านเพื่อดึงต้นไม้หรือตอไม้ จะต้องหยุดรถแทรกเตอร์ได้อย่างมั่นคงและจอดในตำแหน่งที่ห่างจากต้นไม้หรือตอไม้ที่จะดึงให้ปลอดภัย และควรดึงโดยใช้กำลังของกว้าน ไม่ใช่การขับเคลื่อนรถแทรกเตอร์ และควรให้ความระมัดระวังเป็นพิเศษเมื่ออยู่บนทางลาดเพื่อหลีกเลี่ยงการพลิกคว่ำของรถแทรกเตอร์
2. หากใช้เครื่องย่อยไม้หรือเครื่องคราดจักรกล ควรกำหนดพื้นที่ปลอดภัยเพื่อป้องกันการบาดเจ็บจากเศษเศษซากปิลิวหรือวัสดุอื่นกระเด็น

การเพาะปลูก

3) การวางระบบงาน

1. ควรรวมเศษซากส่วนเกินไว้เป็นกองหรือเป็นแถวในลักษณะที่เข้าถึงเพื่อจัดการได้สะดวก
2. ควรกำหนดตารางหยุดพักจากงานเพื่อหลีกเลี่ยงความเหนื่อยล้ารุนแรงหรือเรื้อรัง (ผู้ปลูกต้นไม้ “หมดแรง”)
3. ไม่ควรใช้กำลังเกินกว่าน้ำหนักสูงสุดตามข้อเสนอแนะ (โปรดดูบทที่ 2, การชักลากด้วยแรงงาน)

4. ตำแหน่งที่ตั้งสำหรับจัดเก็บและแจกจ่ายกล้าไม้ ควรมีการวางแผนล่วงหน้า และกระจายตัวให้ทั่วพื้นที่ เพาะปลูกเท่าที่จะสามารถเป็นไปได้ เพื่อให้ระยะทางในการขนส่งมีระยะสั้นที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
5. ควรฝึกอบรมผู้ปลูกให้รักษาอิริยาบถขณะทำงานให้เหมาะสมที่สุด เช่น การทิ้งน้ำหนักของร่างกายเพื่อ แหวงเครื่องมือเพาะปลูก เพื่อหลีกเลี่ยงการบิดหลัง และใช้เครื่องมือที่เหมาะสมในขณะงอตัว
6. แรงงานแต่ละคนควรดำเนินการเพาะปลูกและอุ้มกล้าไม้ เพื่อให้สามารถทำงานเพาะปลูกได้คราวละ หลายต้นและหลีกเลี่ยงการทำงานซ้ำๆ ในรอบระยะสั้น
7. ขณะเพาะปลูกบนภูมิประเทศที่เป็นทางลาด ควรใช้ทิศทางในการเพาะปลูกแบบได้ขึ้นเนิน เพื่อ หลีกเลี่ยงการต้องงอหลังมากเกินไป
8. หากเป็นกล้าไม้ที่ผ่านการใช้สารเคมี ควรแจ้งให้แรงงานทราบ และถ้าจะต้องเพาะปลูกกล้าไม้ที่ผ่าน การใช้สารเคมี ควรแจ้งให้แรงงานทราบถึงความเสี่ยงต่อสุขภาพอันเกิดจากการใช้สารเคมี โดยจะต้องให้ข้อมูล และจัดฝึกอบรมเรื่องกระบวนการจัดการอย่างปลอดภัยและข้อกำหนดเกี่ยวกับอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วน บุคคล
9. ในพื้นที่เพาะปลูกขนาดใหญ่ซึ่งจะต้องกระจายแรงงานเป็นหลายจุด ควรตกลงเรื่องการ ใช้สัญญาณเสียงเพื่อเรียกรวมตัวในกรณีฉุกเฉิน

2. การปลูกต้นไม้

2.1 การปลูกต้นไม้ทั่วไป

1) อุปกรณ์

1. เมื่อถือถาดบรรจุกล้าไม้ หรือกล้าไม้เปลือยรากแบบมัดข้อ ควรใช้เบ้สะพายหลังหรือเครื่องเทียมลากที่ เหมาะสมซึ่งสามารถกระจายน้ำหนักได้ดี เพื่อลดความเหนื่อยล้าและความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บเนื่องจากการ เดินสะดุดและหกล้มขณะแบกน้ำหนักมาก
2. ควรหลีกเลี่ยงการใช้แรงงานขนย้ายกล้าไม้หรือเมล็ดพันธุ์ในระยะทางไกล ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้เพื่อรักษากำลังกายของแรงงาน จึงควรใช้แรงงานสัตว์, ยานพาหนะ และยานยนต์ขนาดเล็กสำหรับทางวิบาก โดยเฉพาะ (ถ้ามี)
3. เครื่องมือที่ใช้สำหรับปลูกต้นไม้ควรได้รับการออกแบบสำหรับใช้เฉพาะวัตถุประสงค์นี้ ซึ่งเครื่องมือ สำหรับการเกษตรและก่อสร้าง เช่น พลั่ว มักจะไม่เหมาะสมสำหรับใช้ในการปลูกต้นไม้
4. เครื่องมือเพาะปลูกควรได้รับการออกแบบและผลิตตามข้อกำหนดในภาคผนวกที่ 1
5. ในการเลือกเครื่องมือเพาะปลูกแบบเฉพาะเจาะจง ควรคำนึงถึงขนาดของต้นไม้, สภาพพื้นและดิน และขนาดรูปร่างของแรงงาน
6. ด้ามจับของเครื่องมือเพาะปลูกควรได้รับการออกแบบเพื่อให้ลดการถ่ายเทแรงสั่นสะเทือนไปที่มือ หากคมของเครื่องมือไปกระทบกับหินหรือรากไม้ และควรมีสีแตกต่างกับพื้นที่รอบข้างอย่างเด่นชัดเพื่อให้ ค้นหาได้ง่ายในภาคสนาม
7. ส่วนหัวของเครื่องมือเพาะปลูกควรยึดแน่นอย่างมั่นคง และด้ามจับจะต้องไม่มีรอยกะเทาะและรอยบิ่น
8. ควรลับใบมีดของเครื่องมือเพาะปลูกให้มีความคมอยู่เสมอ และควรมีที่ลับมีดที่เหมาะสมสำหรับใช้ลับ คมมีดประจำอยู่ ณ สถานที่ปฏิบัติงาน
9. ควรหลีกเลี่ยงการใช้ถังทรงกระบอกที่มีน้ำเต็มถึงเพื่อบรรจุกล้าไม้ หากจะต้องรักษาความชุ่มชื้นของ กล้าไม้เปลือยราก ควรจะใช้ฟัทมอสชุ่มน้ำ หรือวัสดุที่คล้ายคลึงกัน

2) การปฏิบัติงาน

1. แรงงานควรรักษาอิริยาบถที่สมดุล โดยดูแลให้คมมีดของเครื่องมือเพาะปลูกอยู่ห่างจากขาและเท้า และรักษาระยะห่างจากผู้อื่นให้อยู่ในระยะที่ปลอดภัย

2. แรงงานควรพยายามหลีกเลี่ยงการตอกทุบสิ่งกีดขวางเนื้อแข็งใดๆ
3. ควรถือเครื่องมือในลักษณะที่ปลอดภัย โดยให้คมมีดอยู่ห่างจากร่างกาย

2.2 การจัดการและเพาะปลูกพืชที่ต้องดูแลด้วยสารเคมี

1. หากจะต้องใช้สารเคมี จะต้องปฏิบัติตามวิธีดูแลและจัดการสารเคมีอันตรายอย่างปลอดภัย ตามข้อกำหนดของผู้ผลิตอย่างเคร่งครัด
2. ควรเก็บต้นไม้ที่ผ่านการใช้สารเคมีและสารปนเปื้อนอื่นๆ ให้แยกต่างหากจากพื้นที่พักผ่อนและรับประทานอาหาร, ที่จัดเก็บเครื่องแต่งกายส่วนบุคคล และข้าวของเครื่องใช้ส่วนบุคคลอื่นๆ
3. ควรติดฉลากกำกับไว้ที่ต้นไม้และบรรจุภัณฑ์ให้ชัดเจน โดยระบุชื่อเต็มของสารเคมีและสารออกฤทธิ์ในสารเคมีดังกล่าว, ข้อควรระวังที่สำคัญ, อาการของภาวะแพ้พิษ และมาตรการที่ควรนำมาใช้เมื่อเกิดภาวะแพ้พิษ ซึ่งควรแจ้งให้แรงงานทราบข้อมูลข้างต้น และควรแจ้งเป็นหนังสือ

1) อุปกรณ์

1. การจัดการและเพาะปลูกต้นไม้ที่ผ่านการใช้สารเคมีอันตรายก่อนที่ความเป็นพิษจะสลายไปนั้น นายจ้างควรจัดเตรียมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล และแรงงานควรใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลดังกล่าว ซึ่งควรประกอบด้วย:
 - (ก) เสื้อกันเปื้อนและเครื่องพรางที่เหมาะสมสำหรับป้องกันอันตราย หรือทุกสิ่งที่ทำมาจากวัสดุชนิดต้านทานสารเคมี
 - (ข) รองเท้าบูทชนิดต้านทานสารเคมี
 - (ค) ถุงมือชนิดต้านทานสารเคมี
2. ควรใช้สารเคมีที่ตรงตามวัตถุประสงค์ซึ่งได้รับอนุมัติจากส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่เท่านั้น
3. หากจะต้องจุ่มกล้าไม้ลงในสารกำจัดศัตรูพืชก่อนปลูก ควรจะมีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย:
 - (ก) หน้ากากป้องกันใบหน้า และอุปกรณ์ป้องกันระบบทางเดินหายใจ ซึ่งจะต้องปกปิดจมูกและปาก
 - (ข) ชุดเสื้อกางเกงติดกันเป็นชิ้นเดียว หรือกางเกงและเสื้อแจ็กเก็ตติดชุดคลุมศีรษะ ซึ่งทำมาจากวัสดุชนิดต้านทานสารเคมี
 - (ค) ถุงมือชนิดต้านทานสารเคมี ที่มีความยาวระดับข้อศอก

2) การปฏิบัติงาน

1. ควรจัดเตรียมพื้นที่ให้สามารถชำระล้างเครื่องมือและอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลได้ในสถานที่ปฏิบัติงาน โดยเป็นส่วนแยกต่างหากจากที่ซักล้างเครื่องใช้ส่วนบุคคล
2. ควรจัดการพืชที่ผ่านการใช้สารเคมีด้วยความระมัดระวังเพื่อลดการปนเปื้อนส่วนบุคคล ซึ่งควรบรรจุและขนส่งในสถานที่ปฏิบัติงานในลักษณะที่ทำให้สามารถเข้าถึงพืชดังกล่าวได้ง่าย เพื่อหลีกเลี่ยงการจัดการกับพืชนั้นมากเกินไปจนจำเป็น
3. ควรทำความสะอาดเครื่องเทียมลากหรือรถบรรทุกสำหรับการเพาะปลูก หรือบรรจุภัณฑ์อื่นที่ใช้สำหรับขนส่งพืชที่ผ่านการใช้สารเคมี ณ สถานที่ปฏิบัติงานเพื่อให้เครื่องบรรจุว่าง และต้องล้างทำความสะอาดเป็นประจำทุกวัน ซึ่งเครื่องบรรจุดังกล่าวควรผลิตโดยใช้วัสดุหรือสิ่งบรรจุภายในชนิดต้านทานสารเคมี
4. ผิวหนังหรือเครื่องแต่งกายป้องกันอันตรายใดๆ ที่ปนเปื้อนสารกำจัดศัตรูพืชเข้มข้น จะต้องซักล้างทำความสะอาดให้หมดจดและทันที
5. แรงงานที่รู้สึกไม่สบายควรรายงานอาการให้หัวหน้างานทราบทันที และขอคำแนะนำทางการแพทย์โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยแจ้งรายละเอียดของงานที่ดำเนินการและชื่อเต็มของผลิตภัณฑ์กำจัดศัตรูพืชที่ใช้
6. เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาทำงานแต่ละระยะ แรงงานควรจะ:

(ก) ทำความสะอาดภายนอกถุงมือและเครื่องแต่งกายป้องกันอันตรายให้สะอาดหมดจด ซึ่งควรใช้วิธีเปิดน้ำล้าง

(ข) ล้างมือด้วยสบู่กับน้ำสะอาด โดยมีให้น้ำเครื่องมือและอุปกรณ์ป้องกันอันตรายที่ปนเปื้อนมาใช้งาน ก่อนที่จะได้รับการทำความสะอาด

ควรห้ามมิให้ชักரிด, ทำความสะอาด หรือเก็บเครื่องแต่งกายหรืออุปกรณ์ป้องกันอันตรายที่อาจปนเปื้อนสารเคมีอันตรายไว้ที่บ้านพักของแรงงาน

7. ควรล้างทำความสะอาดด้ามจับเครื่องมือเพาะปลูกเป็นประจำทุกวัน

8. ควรใช้ความระมัดระวังเพื่อให้มั่นใจได้ว่าของเสียจากการชะล้างทำความสะอาดจะไม่ปนเปื้อนลงในแหล่งน้ำ

3. การตัดแต่งกิ่งไม้

3.1 การวางระบบงาน

1. ควรทำเครื่องหมายกำกับต้นไม้ที่กำหนดไว้ว่าจะตัดแต่งให้ชัดเจน

2. การใช้เลื่อยที่มีด้ามจับยาวสำหรับงานตัดแต่งต้นไม้ในระยะที่สูงจากพื้นดิน จะก่อให้เกิดน้ำหนักรรทุกสถิติสูงสำหรับไหล่และแขน รวมถึงทำให้คออยู่ในอิริยาบถที่ไม่เหมาะสม จึงควรหลีกเลี่ยงวิธีนี้ โดยเฉพาะการตัดแต่งต้นไม้ที่กิ่งก้านมีเส้นผ่าศูนย์กลางขนาดใหญ่ และควรเลือกใช้บันไดแทน เพื่อหลีกเลี่ยงอาการเจ็บปวดแบบเฉียบพลัน

3. หากจำเป็นจะต้องปีนต้นไม้ที่มีความสูงเกินกว่า 3 ม. ควรใช้อุปกรณ์ที่จะลดความเสี่ยงจากการพลัดตก และเอื้ออำนวยให้จัดอิริยาบถในขณะปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสมที่สุด

3.2 อุปกรณ์

1. ควรเลือกเครื่องมือที่สามารถยื่นไปตัดแต่งต้นไม้ที่ระดับความสูงตามต้องการ

2. เครื่องมือ ควรได้รับการออกแบบ, ผลิต และบำรุงรักษาตามข้อกำหนดในภาคผนวกที่ 1

3. ควรทราบว่าพันธุ์ไม้ต่างชนิดจำเป็นต้องใช้ลักษณะของฟันเลื่อยที่แตกต่างกัน เพื่อลดปริมาณงานและเพื่อให้ได้ผลผลิตสูง

4. ควรดูแลรักษาเครื่องมือที่ใช้ในการตัดให้มีความคมและสะอาด

5. ควรมีอุปกรณ์อยู่ในสภาพพร้อมใช้ ณ สถานที่ปฏิบัติงาน ตามรายการดังต่อไปนี้:

(ก) ใบมีดสำรอง, ด้ามจับสำรอง และอุปกรณ์สำหรับยึดให้แน่น เช่น สกรู, สลักยึด, หมุดยึด

(ข) ที่ลับมีดซึ่งเหมาะสมสำหรับใช้ลับคมของใบมีด

(ค) เครื่องมือสำหรับเปลี่ยนใบมีด

(ง) สารตัวทำละลายสำหรับใช้ทำความสะอาดใบมีด

(จ) เครื่องป้องกันใบมีดสำหรับใช้ในการขนส่ง

6. ควรสวมเครื่องป้องกันศีรษะและดวงตา ขณะที่ปฏิบัติงานจากระดับพื้นดิน

7. แรงงานควรสวมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามข้อกำหนดในภาคผนวกที่ 2 และควรสวมรองเท้าติดกันส้นไว้ที่ฝ่าเท้าเพื่อให้ยึดเกาะได้ดีทั้งกับพื้นและบันได

8. บันไดควรทำมาจากวัสดุน้ำหนักเบาและเอื้อต่อการจัดอิริยาบถที่ปลอดภัย ขันบันไดควรมีระยะห่างเท่าๆ กัน และบันไดควรมีอุปกรณ์ที่สามารถยึดเกาะกับต้นไม้ได้อย่างมั่นคง หรือฐานของบันไดควรคิดเป็นสัดส่วน 25 เปอร์เซ็นต์ของระดับความสูงจากโคนต้นไม้ถึงระดับความสูงที่จะปีน

3.3 การปฏิบัติงาน

1. แรงงานควรจะ:

- (ก) รักษาระยะห่างจากผู้อื่นในขณะที่ทำงานให้อยู่ในระยะที่ปลอดภัย
- (ข) ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีพื้นที่ว่างเพียงพอสำหรับปฏิบัติงานโดยไม่มีสิ่งกีดขวาง
- (ค) ยืนได้อย่างมั่นคงในตำแหน่งที่ไม่มีกิ่งไม้และเศษสิ่งของอื่นๆ ร่วงหล่น
- (ง) ถือเครื่องมืออย่างปลอดภัยและมีปดอกหุ้มใบมีดระหว่างที่ขนย้าย

บทที่ 2 การเก็บเกี่ยว

ข้อกำหนดทั่วไป

1. แผนการทำไม้ประจำปี ควรวางแผนการปฏิบัติงานเก็บเกี่ยวไว้ล่วงหน้าเป็นอย่างดี เพื่อส่งเสริมและเพื่อให้มั่นใจได้ว่าการวางแผนและการควบคุมงานจะมีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสม หากมีพื้นที่ที่ประสงค์ทำไม้เพิ่มเติม หรือนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในแผนการทำไม้ จะต้องได้รับพิจารณาเห็นชอบจากองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เสียก่อน แล้วจึงดำเนินการตามระเบียบป่าไม้ที่เกี่ยวข้องต่อไป ทั้งนี้หลักเกณฑ์การทำไม้และจำหน่ายไม้ให้อ้างอิงตามหลักเกณฑ์การทำไม้และจำหน่ายไม้ในสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ปี 2556 (หาก อ.อ.ป. มีการปรับปรุงหลักเกณฑ์ฯ หรือประกาศใช้หลักเกณฑ์ฯ ใหม่ ให้ถือเอาฉบับปัจจุบันเป็นสำคัญ) ข้อนี้มีความสำคัญมากเป็นพิเศษในการเตรียมความพร้อม ซึ่งเมื่อเลือกวิธีการทำงานและอุปกรณ์เรียบร้อยแล้ว ผู้วางแผนงานควรคำนึงถึงข้อจำกัดของเครื่องจักรสำหรับใช้งานบนพื้นที่ลาดเอียง ไม่ควรใช้เครื่องเก็บเกี่ยวในสภาวะที่สถานที่ปฏิบัติงานไม่สามารถรับรองเสถียรภาพของเครื่องจักรได้ ไม่ควรใช้อุปกรณ์บนทางลาดเอียงเกินกว่าความลาดชันสูงสุดที่ผู้ผลิตระบุ หรือเกินกว่าขอบเขตของการประเมินความปลอดภัยจากส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีความรู้ความสามารถ ซึ่งในกรณีที่ไม่มีข้อมูลจำเพาะข้างต้น:

- (ก) ไม่ควรใช้รถลากขนาดเล็ก (Skidder) หรือรถลากขนาดใหญ่ (Forwarder) แบบล้อยาง บนทางลาดเอียงเกินกว่า 35 เปอร์เซ็นต์
- (ข) ไม่ควรใช้รถแทรกเตอร์ตีนตะขาน, รถเครื่องจักรชนิด Feller Buncher, รถชุดสำหรับงานเก็บเกี่ยว หรือเครื่องจักรที่คล้ายคลึงกัน บนทางลาดเอียงเกินกว่า 40 เปอร์เซ็นต์ และ
- (ค) ไม่ควรใช้อุปกรณ์สำหรับงานป่าไม้ชนิดที่ออกแบบไว้สำหรับการใช้งานบนทางลาดสูงชัน โดยเฉพาะ บนทางลาดเอียงเกินกว่า 50 เปอร์เซ็นต์

2. ควรวางแผนงานโดยให้รวมไปถึงการเกิดเหตุการณ์ไม่คาดหมาย เพื่อให้สามารถรับมือกับอุปสรรคที่ไม่คาดหมายได้

3. ควรมีอุปกรณ์ประจำสถานที่ปฏิบัติงาน หรือภายในระยะที่สามารถหยิบฉวยได้ง่ายเพื่อให้สามารถตัดต้นไม้ที่ล้มเอนได้อย่างปลอดภัย

4. ควรมีการขนส่งอย่างละเอียด ซึ่งควรประกอบด้วย:

- (ก) ปริมาณไม้ที่จะเก็บเกี่ยว
- (ข) รายละเอียดจำเพาะของผลผลิตและปริมาตรต่อกลุ่มงาน
- (ค) วิธีการเคลื่อนย้ายที่จะใช้ในการชักลาก เช่น รถลากขนาดเล็ก (Skidder), รถลากขนาดใหญ่ (Forwarder), เคเบิลเครน
- (ง) ทิศทางของเส้นทางในการชักลาก และตำแหน่งของหมอนรวมไม้ และไหล่ถนนที่จะใช้เป็นพื้นที่กองไม้

5. เส้นทางในการชักลากและพื้นที่จัดเก็บที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ควรทำเครื่องหมายกำกับไว้บนแผนที่และในป่าให้ชัดเจน ในป่าเขตร้อนหรือพื้นที่อื่นที่มีการวางแผนงานว่าจะต้องตัดสินใจเกี่ยวกับต้นไม้รายต้น ควรกำหนดทิศทางล้มของต้นไม้แต่ละต้นไว้โดยประมาณ และทำเครื่องหมายไว้บนต้นไม้โดยใช้แผนการชักลากเป็นแนวทางปฏิบัติงาน

6. ต้นไม้ที่ขึ้นต้นเนาหรือตาย จะเสี่ยงต่อการมีเศษซากร่วงหล่นมากเป็นพิเศษ และมักจะหักโค่นโดยไม่คาดหมายอย่างไม่ทราบทิศทาง จึงควรให้บุคลากรที่มีทักษะความชำนาญสูงจัดการตัดโค่น และควรวางแผนการโค่นล่วงหน้าโดยใช้เครื่องจักรหรือวิธีการอื่นที่ผ่านการประเมินแล้วว่ามีคามปลอดภัย ทั้งนี้หากจะต้องปฏิบัติงานนี้โดยใช้แรงงานบังคับมอเตอร์ ควรตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการกำหนดให้เรื่องความปลอดภัยมีลำดับความสำคัญอยู่ในการวางแผนงาน ซึ่งอาจรวมถึงข้อตกลงเรื่องค่าตอบแทนด้วย

7. ไม่ควรดำเนินการตัดโค่น, ตัดแบ่งในแนวขวาง หรือตัดแขนงในบริเวณที่เสี่ยงอันตรายจากการล้มเอนของต้นไม้ยืนตาย หรือไม้ยืนตายที่มีไม้ถูกตัดโค่นค้ำยันอยู่ จนกว่าต้นไม้ที่เป็นต้นเหตุของความเสี่ยงอันตรายจะถูกตัดโค่น

8. ในระหว่างการปฏิบัติงานทั้งหมด ควรแผ้วถางพื้นที่ของสถานที่ปฏิบัติงานให้โล่งที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และควรให้ความกว้างเพียงพอที่จะให้ผู้ประกอบการรถเครื่องจักรสามารถเข้าพื้นที่ได้อย่างปลอดภัยและใช้ความเร็วได้ในกรณีฉุกเฉิน

9. ควรวางแผนงานเพื่อลดการใช้แรงงานจัดการกับไม้ ซึ่งการกำหนดทิศทางของการตัดโค่นอย่างถูกต้องแม่นยำโดยคำนึงถึงลักษณะภูมิประเทศ และกำหนดเส้นทางในการชักลาก ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้บรรลุผลในขั้นนี้

10. การปฏิบัติงานตัดโค่นโดยใช้แรงงานคนและแรงงานบังคับมอเตอร์ (เลื่อยยนต์) ควรจะใช้เครื่องจักรช่วยเสริม เท่าที่จะสามารถปฏิบัติได้ โดยเฉพาะเพื่อลดการยกและแบกน้ำหนักบรรทุกจำนวนมาก และเพื่อลดความเสี่ยงอันตรายที่เกิดจากต้นไม้ล้มเอน

การเก็บเกี่ยว (Harvesting) หมายถึง กรรมวิธีในการนำเอาผลผลิตที่ได้จากการปลูกสร้างสวนป่าไม้เศรษฐกิจเมื่อได้ลักษณะตามความต้องการที่จะใช้ประโยชน์โดยให้ผลผลิตนั้นสูญเสียน้อยที่สุด การเก็บเกี่ยวผลผลิตที่ถูกต้องเป็นการลดผลปัญหาต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นภายหลัง เช่น ไม่มีการฉีกขาด ไม้ล้มผิดทิศทางไปทับไม้ต้นอื่น ส่งผลให้มูลค่าของไม้ลดลง ดังนั้นการระมัดระวังในการเก็บเกี่ยวแต่ละขั้นตอนจะช่วยรักษาคุณภาพของไม้ได้อย่างดีที่สุด ประกอบด้วยวิธีการต่างๆ ดังนี้

1. การตัดโค่นด้วยแรงงานและเลื่อยยนต์
2. การตัดกิ่งไม้ปลายไม้ด้วยแรงงานและเลื่อยยนต์
3. การชักลาก
4. หมอนรวมไม้และกองไม้
5. การบรรทุกการขนส่ง

การตัดโค่นและแปรรูป

1. การตัดโค่นด้วยแรงงานและเลื่อยยนต์

1) การวางแผนงาน

1. วิธีการชักลากและเส้นทางชักลาก ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการวางแผนทิศทางการตัดโค่น เพราะความปลอดภัยและการได้ผลผลิตสูงจะขึ้นอยู่กับวิธีการกำหนดตำแหน่งในการตัดไม้ซึ่งเกี่ยวข้องกับทิศทางการชักลาก

2. ควรแบ่งพื้นที่ตัดโค่นเป็นเขตๆ ซึ่งควรจัดสรรแรงงานเข้าปฏิบัติงานให้ชัดเจน และจะต้องไม่กำหนดให้แรงงานสองคนทำงานในระยะใกล้กันเกินกว่าสองเท่าของความสูงของต้นไม้ต้นสูงที่สุดที่จะตัดโค่น ทั้งนี้ควรทำสัญลักษณ์กำกับเขตพื้นที่ตัดโค่นเป็นแนวตั้ง เช่น ใช้สีเขียนรูปปลูกครบถ้วนขอบของต้นไม้ (ตามความเหมาะสมของชนิดไม้)

3. ห้ามมิให้ผู้ใดเข้าใกล้ระยะตัดโค่นในระยะห่างที่ใกล้กว่าสองเท่าของความยาวของต้นไม้ที่จะถูกตัดโค่น ยกเว้นว่าผู้ตัดโค่นจะรับทราบว่าการกระทำดังกล่าวมีความปลอดภัย แต่ไม่ว่ากรณีใด ก็ไม่ควรให้ผู้ใด นอกจากผู้ตัดโค่น อยู่ที่บริเวณโคนต้นไม้ที่กำลังจะตัดโค่น ยกเว้นว่าพวกเขาจะ:

- (ก) ชวนนำต้นไม้ลงมา
- (ข) ปฏิบัติงานควบคุมดูแลในนามของฝ่ายบริหาร
- (ค) ผ่านการฝึกอบรมในฐานะผู้ตัดโค่น
- (ง) จำเป็นจะต้องช่วยให้งานตัดโค่นลุล่วง ซึ่งหมายถึงเฉพาะงานที่มีอุปสรรค และผู้ตัดโค่นรับทราบว่าการกระทำดังกล่าวมีความปลอดภัย

4. การดำเนินงานบนที่ลาดชันจำเป็นจะต้องใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษ หากทางลาดมีความสูงชันมาก ไม่ควรอนุญาตให้แรงงานทำงานในแนวที่ตรงกับตำแหน่งที่มีผู้อื่นอยู่ด้านล่าง ทั้งนี้ควรวางแผนการปฏิบัติงาน เพื่อป้องกันมิให้แรงงานล้มกลิ้งหรือลื่นไถลด้วย

2) อุปกรณ์

1. ควรจัดหาเครื่องใช้ให้แรงงาน โดยให้ขึ้นอยู่กับเส้นผ่าศูนย์กลางของต้นไม้ที่จะตัดโค่น ดังนี้:
 - (ก) เลื่อยมือที่มีขนาดและการออกแบบอย่างเหมาะสม หรือ
 - (ข) เลื่อยยนต์ที่มีกำลังไฟฟ้าพอเหมาะ และติดตั้งตัวนำร่องที่มีความยาวมากพอ นอกจากนี้เลื่อยยังจะต้องมีน้ำหนักเบาที่สุดและมีตัวนำร่องที่สั้นที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยผสมผสานกับหลักการยศาสตร์ที่ดี
2. ไม่ควรใช้ขวานในการตัดโค่น ยกเว้นต้นไม้ขนาดเล็กมาก (เช่น มีเส้นผ่าศูนย์กลางน้อยกว่า 100 มม.) เพราะจะควบคุมทิศทางในการโค่นล้มได้ยาก นอกจากนี้ยังใช้ปริมาณงานสิ้นเปลืองและสูญเสียเนื้อไม้มากกว่าการตัดโค่นด้วยเลื่อย
3. ควรมีเครื่องทุ่นแรง ซึ่งอาจใช้เพื่อการตัดโค่นได้ ดังต่อไปนี้:
 - (ก) เหล็กจัดหรือชะแลง
 - (ข) ลิ่มอัลลอยหรือพลาสติกขนาดเล็กและขนาดใหญ่
 - (ค) ค้อนหัวโต หรือค้อนตอก
 - (ง) ตะขอลาก หรือสายลาก
 - (จ) ขวาน (สำหรับถางและตัดแขนง)
 อุปกรณ์เสริม:
 - (ฉ) แม่แรงต้นไม้
 - (ช) เบาะรองโค่น หรือ
 - (ซ) เครื่องช่วยอื่นๆ สำหรับงานตัดโค่น
4. ไม่ควรใช้ลิ้มเหล็กในทุกกรณี
5. ควรใช้ฟลิว์ที่ออกแบบมาเป็นพิเศษเฉพาะสำหรับใช้ลอกเปลือกไม้ด้วยแรงงาน ซึ่งจะช่วยลดปริมาณงานได้เมื่อเทียบกับการใช้มีดขนาดใหญ่ หรือเครื่องมืออื่นที่ไม่ได้ออกแบบมาเพื่อวัตถุประสงค์นี้
6. เครื่องมือทั้งหมดควรได้รับการออกแบบ, ผลิต และบำรุงรักษาตามข้อกำหนดในภาคผนวกที่ 1
7. ควรดูแลรักษาเครื่องมือที่ใช้ในการตัดให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี และดูแลรักษาให้มีความคมและปลอดภัยตลอดเวลา
8. เลื่อยยนต์ควรได้รับการออกแบบและติดตั้งตามข้อดังต่อไปนี้ หมายถึงตามภาพ 2 ซึ่งควรประกอบด้วย:
 - (ก) ด้ามจับแยกต่างหากสำหรับจับได้ทั้งสองมือในขณะที่สวมถุงมือ
 - (ข) สวิตช์ เปิด/ปิด ที่สามารถเอื้อมถึง ระหว่างที่มือขวาแตะคันเร่งและสวมถุงมืออยู่
 - (ค) ที่ล็อกคันเร่งซึ่งจะป้องกันมิให้เลื่อยยนต์ทำงานโดยไม่คาดหมาย เพราะจะต้องกดคันบังคับทั้งสองตัวพร้อมกัน
 - (ง) เครื่องป้องกันด้ามจับด้านหลัง เพื่อป้องกันมือขวา
 - (จ) ระบบป้องกันการสั่นสะเทือน ซึ่งประกอบด้วยยางกันสะเทือนระหว่างเลื่อยกับเครื่องจักร
 - (ฉ) เบรกเลื่อย ซึ่งเป็นเบรกมือที่ใช้มือบังคับเองจากด้านหน้าของเครื่องป้องกันด้ามจับ และด้วยวิธีการทำงานของกลไกที่ไม่ใช่เบรกมือแบบบังคับเองในกรณีที่มีการติดกลับ
 - (ช) ตัวโช้กันตกใน
 - (ซ) เตือกกันชน ซึ่งจะช่วยผ่อนน้ำหนักของโช้โดยยึดแน่นกับต้นไม้ในระหว่างการตัดไม้ในแนวขวาง
 - (ณ) เครื่องป้องกันด้ามจับด้านหน้า เพื่อป้องกันมือซ้ายจากเลื่อย

(ญ) เครื่องป้องกันเลื่อย เพื่อหลีกเลี่ยงการบาดเจ็บในระหว่างการขนย้าย

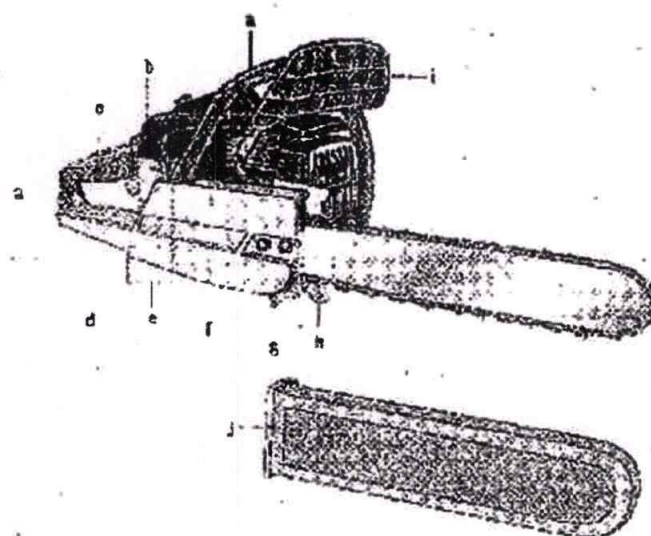
9. ควรจัดหาและจัดการให้แรงงานใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามข้อกำหนดในภาคผนวกที่ 2

3) การใช้เลื่อยยนต์

1. แรงงานที่ได้รับมอบหมายให้ประกอบการเล่นยนต์ควรพิสูจน์ให้เห็นว่าพวกเขามีความรู้และทักษะเกี่ยวกับ:

- (ก) คุณสมบัติด้านความปลอดภัยที่จำเป็นในการเล่นยนต์
- (ข) อุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยส่วนบุคคล
- (ค) การบำรุงรักษามอเตอร์, โซ่ และตัวนำร่องของเลื่อยยนต์
- (ง) เทคนิคการตัดโค่นและการตัด ตามแนวทางปฏิบัติทางเทคนิคที่ระบุไว้ในข้อย่อต่อไปของประมวลฉบับนี้
- (จ) การปฐมพยาบาลขั้นพื้นฐานในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุกับเพื่อนร่วมงาน

ภาพ 2 อุปกรณ์นิรภัยบนเลื่อยยนต์

หมายเหตุ: โปรดดูรายละเอียดสำคัญเกี่ยวกับภาพนี้ในหน้า 11 ข้อ 8

ที่มา: ภาพประกอบมาจาก Bundesverband der Unfallversicherungsträger der öffentlichen Hand e.V. (BAGUV), Munich.

2. เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงอันตรายด้านอาชีวอนามัยอันเกิดจากการประกอบการเล่นยนต์ เช่น ก๊าซไอเสีย, เสียงรบกวนและการสั่นสะเทือน จึงควรจำกัดระยะเวลาใช้งานเลื่อยยนต์เท่าที่จะสามารถปฏิบัติได้ โดยหมุนเวียนสลับเปลี่ยนกับการทำงานอื่นที่ไม่จำเป็นจะต้องใช้เลื่อยยนต์ เช่น คัดแยกประเภทของผลผลิต, การวัดขนาด, ประกอบเครื่องจักร, ใช้เชือกสลิง และงานที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนและควบคุมการประกอบ ทั้งนี้ผู้ประกอบการไม่ควรถือเลื่อยยนต์ทำงานนานเกินกว่าห้าชั่วโมงต่อวัน

(หมายเหตุ: ขอบเขตจำกัดนี้มักจะรวมเวลาในการเติมเชื้อเพลิง, การบำรุงรักษา, งานอื่นๆ และระยะเวลาพักยกเว้นการทำงานล่วงเวลามากเกินไป)

3. ควรจัดหาและจัดการให้ผู้ประกอบการเลื่อยยนต์ ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามข้อกำหนดในภาคผนวกที่ 2

4. ควรใช้เลื่อยน้ำหนักเบาที่สุดและตัวนำร่องที่สั้นที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
5. ควรดูแลเลื่อยยนต์ให้อยู่ในสภาพที่สะอาดและใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
6. ควรปรับคาร์บูเรเตอร์ให้อยู่ในลักษณะที่ทำให้ตัวเลื่อยอยู่นิ่งกับที่ในขณะที่เครื่องยนต์กำลังทำงาน
7. ควรทดสอบการทำงานของเบรกเลื่อยอยู่เสมอ

8. ขณะเริ่มใช้งานเลื่อยยนต์ จะต้องรักษาระยะห่างจากบุคคลอื่นให้ปลอดภัย ซึ่งควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าไม่มีสิ่งกีดขวางเลื่อยยนต์ ควรวางเลื่อยยนต์ไว้บนพื้นและใช้เท้ายึดฐานของด้ามจับด้านหลังให้มั่นคง หรือควรหนีบด้ามจับด้านหลังไว้ระหว่างต้นขาให้มั่นคง หรืออาจใช้วิธีการอื่นหากวิธีนั้นได้รับการประเมินความปลอดภัยจากส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่หรือสถาบันฝึกอบรม

9. ในขณะทำงานด้วยเลื่อยยนต์ ควรจัดอิริยาบถให้มั่นคงและถือเลื่อยให้อยู่ใกล้กับลำตัว ควรหลีกเลี่ยงการตัดด้วยส่วนปลายของเลื่อย เนื่องจากวิธีนี้สามารถทำให้เกิดการตีกลับ (การตีตัวขึ้นด้านบนอย่างแรงแบบฉับพลันของตัวนำร่องของเลื่อยยนต์ เนื่องจากโช้ที่ปลายด้านบนของตัวนำร่องไปติด และถูกแรงความเร็วโดยวัตถุ เช่น ลำต้นหรือกิ่งก้าน ซึ่งควบคุมได้ยากมากและเป็นอันตรายร้ายแรง) ตามที่แสดงไว้ในภาพ 3 ซึ่งการตีกลับเป็นภาวะที่ควบคุมได้ยากมากและมีความเสี่ยงอันตรายอย่างยิ่ง

ภาพ 3 เลื่อยยนต์ตีกลับ

หมายเหตุ: การตีกลับเกิดจากปลายด้านบนของตัวนำร่องที่ไปติดกับลำต้น, กิ่งก้าน หรือวัตถุอื่น หรือถูกแรงให้สะท้อนแรงโดยลำต้น, กิ่งก้าน หรือวัตถุอื่น

ที่มา: ILO: *Encyclopaedia of Occupational Health and Safety* (Geneva, ILO, 1998), Vol. III, p. 68.8.

10. ไม่ควรประกอบการเล่นยนต์ที่ระดับความสูงเกินระดับไหล่ เพราะเสี่ยงต่อการติดกลับและการหมุนย้อนกลับของตัวนาร่อง

11. ควรปิดสวิทช์การเล่นยนต์หรือขึ้นเบรกเลี้ยวไว้เสมอขณะที่จะเคลื่อนย้ายการเล่นยนต์

12. ในขณะที่เติมเชื้อเพลิงการเล่นยนต์ ควรรักษาระยะห่างจากแหล่งกำเนิดประกายไฟทั้งหมดให้อยู่ในระยะปลอดภัย ควรมีข้อห้ามเด็ดขาดมิให้สูบบุหรี่ขณะที่กำลังเติมเชื้อเพลิง ควรติดฉลากที่บรรจุภัณฑ์ให้ชัดเจนและมีฝาปิดมิดชิดอย่างแน่นหนา ทั้งนี้หากจะนำบรรจุภัณฑ์พลาสติกมาใช้ จะต้องเป็นบรรจุภัณฑ์พลาสติกที่ได้รับการออกแบบและได้รับอนุมัติให้ใช้กับน้ำมันเชื้อเพลิง

13. ไม่ควรให้ผู้ใดทำงานโดยใช้การเล่นยนต์ตามลำพัง

4) การปฏิบัติงาน

1. ควรปฏิบัติงานตัดโค่นเฉพาะในเวลากลางวันหรือเมื่อมีไฟส่องสว่างเพียงพอ และในสภาพอากาศที่เอื้ออำนวยให้เกิดวิสัยทัศน์ที่ดี หากลมแรงมากเกินไปจะเอื้ออำนวยให้ตัดโค่นตามทิศทางที่กำหนดได้อย่างปลอดภัย ก็ไม่ควรประกอบการเล่นยนต์

2. บนทางสูงชัน, ทางลาดที่เป็นน้ำแข็ง ควรปฏิบัติงานตัดโค่นเฉพาะในกรณีที่สามารถรักษาการจัดอิริยาบถให้มีความมั่นคงปลอดภัยได้เท่านั้น

3. ในขณะที่ดำเนินงานตัดโค่นในป่าปลูกมานานหรือป่าไม้ตามธรรมชาติ ควรใส่ใจเรื่องกิ่งก้านที่เกี่ยวข้องประสานกัน, ไม้เถาไม้เลื้อย และต้นไม้ตาย ให้มากเป็นพิเศษ

4. เฉพาะบุคคลซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการตัดโค่น, แปรรูป หรือตัดแต่งกิ่งไม้เท่านั้น ที่ควรจะเข้าไปในบริเวณที่ปฏิบัติงาน ทั้งนี้ก่อนที่จะเข้าไปในบริเวณที่ปฏิบัติงาน ควรแจ้งให้ผู้ปฏิบัติงานรับทราบและให้มีการรับรองสถานะที่ปลอดภัยก่อนเข้าไป

5. ควรสนับสนุนส่งเสริมให้แรงงานขอความช่วยเหลือหากพวกเขารู้สึกว่าไม่สามารถจัดการกับอุปสรรคเฉพาะเจาะจงในการตัดโค่นได้

6. ในขณะที่เริ่มงานตัดโค่น แรงงานควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าไม่มีผู้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานตัดโค่นคนใดอยู่ในบริเวณที่กำลังทำงานตัดโค่น ซึ่งระยะห่างที่ปลอดภัยคือห่างจากต้นไม้ที่จะตัดโค่นอย่างน้อยสองเท่าของความสูงของต้นไม้

7. ควรเลือกเส้นทางหลบหนีไว้ล่วงหน้า และดูแลเส้นทางนั้นให้ปราศจากพุ่มไม้, เครื่องมือและสิ่งกีดขวางอื่นๆ ที่จะขัดขวางการหลบหนีได้อย่างรวดเร็ว

8. โค่นต้นไม้ควรปราศจากสิ่งกีดขวาง และผู้ตัดโค่นควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าพวกเขาสามารถรักษาอิริยาบถที่สมดุลได้

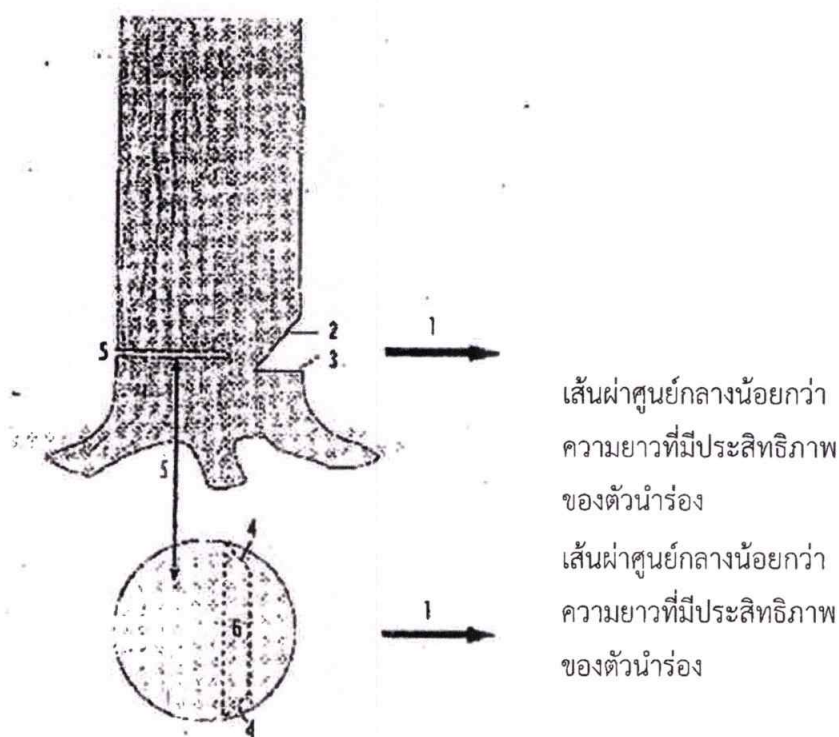
9. ควรลงมือตัดในงานตัดโค่นส่วนสำคัญที่มีระดับความสูงพอเหมาะ ซึ่งเป็นความสูงเหนือระดับพื้นสูงสุดที่แรงงานจะสามารถตัดไม้, ควบคุมทิศทางการโค่นล้มได้อย่างปลอดภัย และสามารถก้าวหลบหลีกจากต้นไม้ได้อย่างคล่องตัวหากต้นไม้เริ่มโค่นล้ม ซึ่งโดยทั่วไปแล้วควรตัดโค่นต้นไม้ในระดับความสูงที่ใกล้กับพื้นให้มากที่สุดเท่าที่สภาพการณ์จะเอื้ออำนวย

10. อาจใช้เทคนิคการตัดโค่นใดๆ ที่ผ่านการประเมินความปลอดภัยจากส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่หรือสถาบันฝึกอบรม แต่หากไม่มีเทคนิคที่ได้รับการประเมินว่าปลอดภัยหรือนอกเหนือจากนี้ ก็มีเทคนิคแนะนำสำหรับตัดโค่นต้นไม้ที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางของลำต้น น้อยกว่าสองเท่าของความยาวที่มีประสิทธิภาพของตัวนำร่อง ดังต่อไปนี้ (โปรดดูภาพ 4):

(ก) ลดขนาดพุ่มพอนตามจำเป็น เพื่อให้รูปทรงกระบอกของโคนต้นไม้มีขนาดใหญ่ขึ้นหรือเล็กลงเพื่อให้สะดวกต่อการควบคุมทิศทางการโค่นล้ม

- (ข) ฟันบากด้านหน้าตรงตำแหน่งที่ทำมุม 90° กับทิศทางการล้ม และมีความลึกหนึ่งในห้า ถึงหนึ่งในสี่ ของขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของลำต้น ซึ่งการฟันด้านบนและล่างของรอยบากจะต้องแม่นยำ เพราะการตัดบากมากเกินไปอาจส่งผลให้จุดพับ ด้อยประสิทธิภาพลง
- (ค) จุดหลักที่จะฟันเพื่องานตัดโค่น ควรสูงกว่ารอยบากเล็กน้อยและทิ้งจุดพับไว้ที่ประมาณหนึ่งในสิบ ของขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของลำต้น ซึ่งจำเป็นจะต้องกำหนดจุดพับนี้ไว้บนต้นไม้ตามแผนกำหนด ทิศทางการโค่นล้ม

ภาพ 4 ก. เทคนิคมาตรฐานสำหรับการตัดโค่นต้นไม้

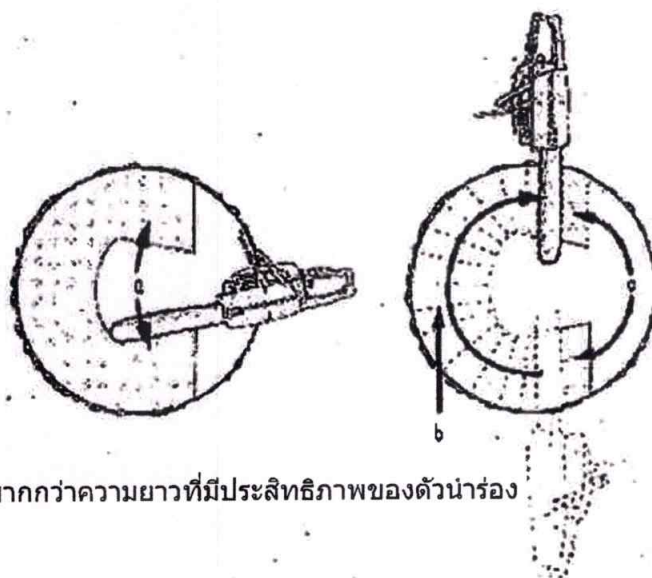
ลำดับ

ของการตัด:

- (1) ทิศทางในการตัดโค่น
- (2) แนวตัดบากรูปสามเหลี่ยม เส้นบน
- (3) แนวตัดบากรูปสามเหลี่ยม เส้นล่าง (ความกว้างประมาณ 45° , ลึก $1/5-1/4$ ของเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น)
- (4) ตัดด้านข้างเป็นรอยเล็ก (เพื่อป้องกันเส้นใยฉีกขาดในไม้เนื้ออ่อน)
- (5) ตัดฟันเป็นแนวหลักของการโค่น หรือฟันด้านหลัง (สูงกว่าเส้นล่างของแนวตัดบาก)
- (6) เหลือเนื้อไม้ให้มากพอจะเป็นจุดพับ

ที่มา: *Encyclopaedia of Occupational Health and Safety* (Geneva, ILO, 1998), Vol. III, p. 68.8.

ภาพ 4ข. เทคนิคมาตรฐานสำหรับการตัดโค่นต้นไม้

เส้นผ่าศูนย์กลางมากกว่าความยาวที่มีประสิทธิภาพของตัวนำร่อง

- (ก) หลังตัดบากเป็นรูปสามเหลี่ยมเพื่อการตัดโค่นตามปกติแล้ว ให้เจาะแบบต้นลอดเพื่อตั้งแกนของต้นไม้
ออก - ควรเริ่มเจาะแบบต้นลอดจากด้านที่อยู่ต่ำกว่าตัวนำร่องเพื่อป้องกันการติดกลับ
- (ข) ควรผ่าด้านหลัง (Back cut) ให้ลึกอย่างน้อย 10-20 ซม. ให้เหนือระดับแนวเส้นล่างของด้านหน้ารอย
ตัดบากรูปสามเหลี่ยม ซึ่งควรเหลือ
- (ค) จุดพบแต่ละข้างให้มีความหนาอย่างน้อย 5 ซม.

ที่มา: Draft Code of practice on safety and health in forest work (Geneva, ILO, 1997), p. 45.

- 11. ในการตัดโค่นต้นไม้ใหญ่ ควรสอดลิ่มหรือเหล็กจัดเข้าไปในรอยผ่าด้านหลัง (Back cut) เพื่อป้องกัน
ต้นไม้ล้มหงายและเลี้ยวติด นอกจากนี้วิธีนี้ยังช่วยบังคับให้ต้นไม้พับโค่นไปในทิศทางที่กำหนดอีกด้วย
- 12. หากรอยผ่าด้านหลัง (Back cut) มีความลึกเพียงพอที่จะทำให้ต้นไม้โค่นล้ม ควรใช้ชะแลงหรือลิ่มช่วย
ดันให้ล้ม แต่ไม่ควรดันแรงเกินไปเพื่อรักษาจุดพบ และเพื่อควบคุมทิศทางการโค่นให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้
- 13. ควรปรับแก้เทคนิคมาตรฐาน หากต้นไม้:
 - (ก) มีเรือนยอดข้างเดียว หรือเอนเอียงอย่างมาก
 - (ข) เอนเอียงไปในทิศทางตรงข้ามกับทิศทางการโค่นที่เลือกไว้
 - (ค) มีเส้นผ่าศูนย์กลางมากกว่าความยาวที่มีประสิทธิภาพของตัวนำร่อง
 - (ง) ใช้ขวานช่วยเสริมการตั้งต้นไม้ลงอย่างเป็นระบบ
 - (จ) เป็นต้นไม้ตาย หรือมีอาการเน่าเปื่อย

ในกรณีดังกล่าวนี้ ควรใช้เทคนิคการตัดโค่นที่ปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสม โดยปรับความลึกของรอยบาก,
รูปทรงของจุดพบ และการใช้ลิ่ม ตามข้อกำหนดเฉพาะ

- 14. ในกรณีที่ใช้ชะแลงเหล็กในการตัดโค่นด้วยแรงงานบังคับมอเตอร์ แรงงานควรลงมือตัดเพื่อโค่นโดย
ไม่ให้เลื่อยยนต์สัมผัสกับชะแลง

15. หากต้นไม้เริ่มตั้งท่าจะโค่น ควรเผ่าสังเตร่มไม้ที่อยู่ติดกันเพื่อระมัดระวังกิ่งก้านสาขาหรือยอดไม้ที่จะคลายตัวหลุดออกจากต้นที่กำลังโค่นหรือต้นที่อยู่ติดกัน และควรเอาใจใส่เป็นพิเศษในกรณีของไม้ยืนต้นหนาแน่นในป่าตามธรรมชาติหรือป่าดงดิบ ซึ่งมีการเกี่ยวร้อยของกิ่งก้านสาขา, ไม้เถาไม้เลื้อย หรือต้นไม้ที่ไม่แข็งแรง ซึ่งอาจเพิ่มความเสี่ยงอันตรายได้

16. ควรดึงต้นไม้ที่เริ่มตั้งท่าจะโค่นลงมาอย่างปลอดภัยก่อนที่จะดำเนินงานอื่นใด หากไม่สามารถทำได้ จะต้องหาตำแหน่งและที่ตั้งที่จะโน้มต้นไม้ลงมา “ตัดย่อย” หรือ “พิง” โดยจะต้องประกาศให้ทุกคนที่อาจเข้ามาในเขตพื้นที่เสี่ยงอันตรายได้รับทราบ

17. หากไม่สามารถโน้มต้นไม้ลงมาตัดย่อยหรือพิงได้ เช่น เนื่องจากไม่มีผู้ช่วย ควรทำเครื่องหมายกำกับพื้นที่เสี่ยงบริเวณใต้ต้นไม้และรอบๆ ต้นไม้ให้ชัดเจน และควรกันบุคคลากรทุกคนออกจากพื้นที่เสี่ยงจนกว่าจะนำต้นไม้ลงมาได้อย่างปลอดภัย

18. ควรใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษในกรณีที่ตัดโค่นต้นไม้ตาย และขณะปฏิบัติงานอยู่รอบๆ ต้นไม้ตาย ควรเหลือส่วนสูงของต้นไม้ให้อยู่ในระดับสูงสุดที่สามารถมองเห็นได้ชัด และไม่ให้มีการดำเนินงานอื่นในระหว่างตัดโค่น ทั้งนี้ควรตัดโค่นต้นไม้ตายให้โค่นลงในทิศทางแบบโน้มเอียงในทุกเมื่อที่เป็นไปได้ โดยใช้การตัดบากให้ลึกที่สุดเท่าที่จำเป็น เพื่อลดการใช้ลิ้มและแรงสั่นสะเทือนที่จะเกิดขึ้นในภายหลัง

2. การตัดกิ่งไม้ปลายไม้ด้วยแรงงานและเลื่อยยนต์

1. แรงงานควรตรวจสอบก่อนจะเริ่มการตัดกิ่งไม้ปลายไม้ใดๆ ให้แน่ใจว่าต้นไม้อยู่ในตำแหน่งที่มีความมั่นคงแข็งแรง วิธีใดที่จะทำให้ท่อนไม้ไม่กลิ้ง, ตก หรือแกว่งไปมาหลังจากตัดสำเร็จเรียบร้อยแล้ว

2. หากต้นไม้ถูกตัดโค่นโดยขวางพื้นที่ลาดเอียง ควรตัดกิ่งไม้ด้านที่อยู่ต่ำกว่าออกไปก่อนเพื่อให้มั่นใจได้ว่าจะสามารถตัดกิ่งส่วนใหญ่ได้จากด้านที่อยู่สูงกว่าซึ่งมีความเกี่ยวข้องกันได้อย่างปลอดภัย

3. ไม่ควรตัดท่อนเพื่อแบ่งส่วนท่อนไม้บนทางลาดลงเขา ยกเว้นว่าจะไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ในกรณีนี้จะต้องมัดท่อนไม้หรือยึดให้มั่นคงด้วยวิธีอื่นเพื่อป้องกันท่อนไม้กลิ้ง

4. ในการตัดกิ่งไม้ปลายไม้โดยใช้ขวาน แรงงานควรรักษาอิริยาบถให้มีความปลอดภัยและตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการตัดส่วนก้านที่อยู่ระหว่างตัวของแรงงานกับกิ่งย่อย และการปฏิบัติงานขณะอยู่บนพื้นที่มีความลาดเอียง จะช่วยลดความเหน็ดเหนื่อยในการตัดกิ่งของแรงงานลงได้

5. ในการตัดกิ่งโดยใช้เลื่อยยนต์ แรงงานควร:

(ก) ให้เลื่อยอยู่ใกล้กับลำตัว และทิ้งน้ำหนักของเลื่อยไปบนต้นไม้หรือต้นขาขวา

(ข) ไม่เดิน ขณะตัดแขนงอยู่ใกล้กับด้านข้างของลำต้น

(ค) ดูแลเท้าขวาให้อยู่ห่างจากเลื่อย ระหว่างที่ตัดกิ่งที่ยื่นออกจากด้านข้างของลำต้นไปไกล

(ง) ระมัดระวังกิ่งก้านและพุ่มไม้ต้นไม้นขนาดเล็กที่ด้านแรงดึง และระวังการตีตัวกลับ

(จ) ไม่ตัดกิ่งก้านด้วยส่วนปลายของอุปกรณ์ (เสี่ยงต่อการตีตัวกลับ)

(ฉ) ไม่ปล่อยให้ส่วนปลายของอุปกรณ์สัมผัสกับกิ่งก้านที่ยังไม่ได้ตัด, ท่อนไม้ค้ำยัน, ขากต่อไม้ หรือสิ่งกีดขวางอื่นๆ (เสี่ยงต่อการตีตัวกลับ)

(ช) ยึดตามจับของเลื่อยทั้งสองข้างให้มั่นคงทุกครั้งในขณะที่เลื่อยกำลังทำงาน

(ซ) ไม่เอื้อมข้ามตัวนำร่องเพื่อปลดกิ่งก้านที่หลุดลงมา

6. เมื่อใดก็ตามที่ดูเหมือนว่าตัวนำร่องจะติดขัดก่อนการตัดจะสำเร็จเรียบร้อยแล้ว ควรใช้ลิ้มทำรอยบากไว้

7. ควรตัดแบ่งท่อนไม้ที่ด้านแรงดึงโดยให้ตัดครั้งแรกลงในบริเวณที่มีแรงบีบอัด (ดูภาพ 7)

8. ควรตัดจากด้านใดก็ตามของลำต้นซึ่งจะไม่ทำให้ท่อนไม้ค้างเข้าหาผู้ประกอบการหลังจากถูกตัดขาด